

Konfrontacja wchodzi w decydującą fazę

Atak brytyjski odparty przez Argentyńczyków?

HAWANA, BUENOS AIRES (PAP) — Korespondent PAP, Ryszard Rymaszewski pisze:

Rozciągnięcie przez W. Brytanię strefy wojennej do linii odległej o 12 mil morskich od brzegów argentyńskich powszechnie zostało ocenione w stolicach latynoskich jako nowy i niebezpieczny krok W. Brytanii w wojennej eskalacji. Najwywnioszszym odzwierciedleniem tych opinii jest przede wszystkim sobotni komunikat ministerstwa spraw zagranicznych Argentyny. Stwierdza on, że bezprawna blokada brytyjska jest przejawem złej woli Londynu w sferze dyplomatycznej. Podkreśla, iż ta nowa akcja wskazuje na „jakościową eskalację agresji” rozwijanej przez W. Brytanię w konflikcie malwiskim. Zwraca się też uwagę, że W. Brytania przystępuje do wznowienia ataków przy pomocy pogwałcenia Karty Narodów Zjednoczonych i rezolucji 502 Rady. Zastrzega też, że Argentyna uczyni użytek ze swojego prawa obrony jednolitej terytorialnej i niepodległości zgodnie z postanowieniami Karty NZ.

Od wybuchu konfliktu między W. Brytanią i Argentyną upływa miesiąc i coraz więcej obserwatorów latynoskich zaczyna wyrażać obawy, że konfrontacja ta wchodzi w decydującą fazę. Wskazuje na to nieustępna postawa obu stron, a równocześnie niezwykle wąski margines dla działalności negocjacyjnej. Zaczyna się obawa, iż ostatnie posunięcie rządu Margaret Thatcher, mające charakter presji zarówno na Argentynę, jak i ONZ, może okazać się wielce ryzykowne w skutkach.

W. Brytania ponownie zdemontowała swoje „zerowe zainteresowanie” pokojowym rozstrzygnięciem konfliktu — odnotowują obserwatorzy. U wybrzeży argentyńskich, mniej niż na odległość strzału artyleryjskiego, postępuje coraz większa kumulacja angielskiej potęgi zbrojnej. Nawet przy padkowym wystąpieniu może mieć nieobliczalne konsekwencje. Argentyna bowiem nie ogranicza się do obrony terytorialnej i niepodległości.

Ciąg dalszy na str. 2

Spotkanie Prezydium Sejmu z korpusem dyplomatycznym

WARSZAWA (PAP) — W gmachu Sejmu odbyło się spotkanie marszałka Stanisława Guewy i członków Prezydium Sejmu z członkami korpusu dyplomatycznego akredytowanego w Polsce.

W trakcie spotkania, w którym uczestniczył minister Spraw Zagranicznych Józef Czapka, marszałek Sejmu PRL poinformował zebranych o głównych pracach Sejmu w ostatnich miesiącach. Podkreślił, że wprowadzenie stanu wojennego 13 grudnia ub.r. nie przerwało prac nad budową i demokratyzacją naszych struktur społeczno-gospodarczych i nie spowodowało zawieszenia działalności organów sejmowych. Ostatni okres charakteryzuje się szczególnym nasileniem prac legislacyjnych. W ciągu 4 miesięcy

br. Sejm uchwalił 26 ustaw, wysłuchał szeregu rządowych informacji. 154 posiedzenia odbyły komisje sejmowe. Sejm kontynuował dzieło tworzenia ram prawnych dla reformy gospodarczej. W ostatnich tygodniach najwyższy organ ustawodawczy naszego kraju wielokrotnie poświęcał problemowi oświaty, nauki i kultury. Sejm — stwierdził St. Guewa — potwierdził i potwierdza trwałość konstytucyjnych zasad polityki zagranicznej, której celem jest umacnianie pokoju światowego, wszechstronnej współpracy oraz wzajemnego zrozumienia i zblżenia między narodami.

O szczegółowych pracach kilku komisji sejmowych poinformowali gości przewodniczący tych komisji.

I blok w „Bełchatowie” oddany do eksploatacji

PIOTRKÓW TRYBUNALSKI (PAP) — Kilkanaście tysięcy budowlanych i energetyków z Bełchatowa przeżywało w sobotę uroczysty moment. Po latach realizacji najtrudniejszych zadań związanych z pierwszym okresem budowy elektrowni, jej pierwszy blok, 360-megawatowy, po pomyślnym zakończeniu próbnego rozruchu przeniesiono do eksploatacji.

Prototypowy w naszej energetyce turbosprężarki pracujące pełną mocą, zasilany w paliwo z pobliskiej kopalni węgla brunatnego.

Podczas uroczystości zasłu-

żeni budowniczowie „Bełchatowa” uhonorowani zostali odznaczeniami państwowymi.

Przed 7 laty pod Bełchatowem w woj. piotrkowskim, w oparciu o istniejące tu złoża węgla brunatnego rozpoczęto budowę elektrowni „Bełchatów”, największej w kraju inwestycji energetycznej. Zakładane docelowe wydobycie kopalni węgla brunatnego, 38 mln ton węgla rocznie i moc dwunastu 360-megawatowych bloków elektrowni — 4320 megawatów, stawiają przedsięwzięcie w rzędzie największych tego typu w Europie.

Dar Jana Pawła II dla Tarnowa

TARNÓW (PAP) — Tarnowski szpital wojewódzki otrzymał od papieża Jana Pawła II „srebrną nerkę”. To cenne urządzenie medyczne przekazał dyrekcji szpitala ordynariusz diecezji tarnowskiej biskup Jerzy Ablewicz.

„Srebrna nerkę” rozpoczną krótkie prace w specjalnie dla tego celu przygotowywanym oddziale szpitala. Za kilka dni dołączą do niej dwa inne urządzenia sprowadzone ze Szwecji. Pacjenci tarnowskiego szpitala, którzy dotąd na dializy musieli jeździć do Krakowa, będą mogli przecho-

Wzmoczone dostawy maszyn i urządzeń rolniczych z ZSRR

PRZEMYŚL (PAP) — Do zespołu stacji granicznych Żurawica Przemysł — Międzykucie nadchodzi w ostatnich dniach wzmocnione dostawy maszyn i urządzeń, importowanych ze Związku Radzieckiego, przeznaczonych dla naszego rolnictwa. Są to ciągniki kołowe i gąsienicowe, silnik-kombajny i inny sprzęt rolniczy, niezbędny do eksploatacji i odbioru w całym kraju.

Ze Związku Radzieckiego także nadchodzi dostawy surowców — dla potrzeb polskiego przemysłu metal-

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!

Wiadomości dnia

Walki na froncie iracko-irańskim

● LONDYN — Na froncie iracko-irańskim nadal trwają walki. Irańska armia przesuwa IRNA informowała, że wojska irańskie zdobyły w niedziele strategiczne miasto Ju-fair w prowincji Chuzestan. W sobotę Iran odzyskał dwa inne miasta w tej prowincji, Hoveyżeh i Hamid. Zdaniem agencji IRNA trwał ostrzał artyleryjski miasta Chomarsar, znajdującego się nad rzeką Karach. W pobliżu Abadan zestrzelony został również samolot iracki, który próbował zbombardować pozycje irańskie.

Wypowiedź papieża

● Rzym — Papież Jan Paweł II dostrzegł na świecie „rozrastającą się świadomość pokojową”, uświadamiającą się w mentalności i orientacji różnych kierunków kulturalnych. Podczas masowej imprezy katolickiej młodzieży Włoch w sobotę wygłoszonego w Rzymie papież podkreślił, że ważne jest nadziewanie z tą nową tendencją, kontrastującą z ogólnym „zawężeniem procesu porządkowego”.

Przemawiając do tysięcy młodych katolików z całego Włoch Jan Paweł II w gorących słowach wezwał do „przerzucenia produkcji sprzętu wojennego, niosącego śmierć i zniszczenie”.

Węgry członkiem MFV

● BUDAPEST — Agencja MTI poinformowała o przystąpieniu Węgier do Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Pierwszym zastępcą prezesa Węgierskiego Banku Narodowego, János Fekete, działającego na zlecenie Rady Prezydialnej WRU, został w Waszyngtonie podpisany statut Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Węgry stały więc 18 państwem członkiem MFV.

Egipt: prokurator żąda kary śmierci dla 299 osób

● KAIR — Prokurator Najwyższego Egipskiego Trybunału Bezpieczeństwa Państwa żąda kary śmierci dla 299 członków religijno-politycznej organizacji Al-Dżihad „al-Cedid” („Świeża Wzrost”) oskarżonych o próbę wykorzystania śmierci prezydenta Sadata w celu przejęcia władzy w kraju. Dla 3 innych osób oskarżyciel domaga się dożywotnich robót przymusowych.

W ubiegły piątek, sobotę i niedzielę, w trzech naszych województwach odbywały się liczne uroczystości i imprezy związane z 37 rocznicą zwycięstwa nad faszyzmem i zakończenia II wojny światowej. Społeczeństwo złożyło hołd pamięci żołnierzy radzieckich i polskich poległych w walkach o wyzwolenie naszego regionu spod okupacji hitlerowskiej. Na cmentarzach wojkowych i partyzanckich mogiłach, w miejscach pamięci narodowej zapalone zostały znicze oraz złożone wieńce i kwiaty.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

Uroczyste obchody Dnia Zwycięstwa

WARSZAWA (PAP) — Niedziela 9 bm. przebiegała w całym kraju pod znakiem przypadającej w tym dniu 37 rocznicy zwycięstwa nad faszyzmem. Zwycięstwo to było największym w dziejach ocalałego polskiego. Kończyło ono w Europie II wojnę światową, rozpoczętą 1 września 1939 r. agresją Niemiec hitlerowskich na Polskę. Przez wszystkie 2078 dni tej wojny trwał nieprzerwanie polski wysiłek zbrojny, który był miernikiem, ważnym wkładem w zwycięstwo koalicji antyhitlerowskiej.

Jak co roku, w Dniu Zwycięstwa odbyły się uroczystości w hołdzie żołnierzom Wojska Polskiego i Armii Radzieckiej, poległym w walkach o wyzwolenie kraju, w hołdzie wszystkim, którzy Ojczyźnie

złożyli najwyższą ofiarę — swe życie.

Centralnym punktem obchodów 37 rocznicy zwycięstwa nad hitlerowskim faszyzmem była tradycyjna już, uroczysta odprawa wart przed

Grobem Nieznanego Żołnierza na Placu Zwycięstwa w Warszawie. Na uroczystość przybyli przedstawiciele najwyższych władz.

Obecni byli mieszkańcy Warszawy, reprezentanci społecznych zakładów pracy, oraz aktywiści obywatelskich Komitetów Odrodzenia Narodowego, młodzież, weterani, kombatanck, żołnierze Ludowego Wojska Polskiego.

O godz. 12.00, przy dźwiękach hymnu narodowego na maszt wieżownicy została flaga o barwach narodowych.

Ciąg dalszy na str. 2

Składanie wieńców na cmentarzu żołnierzy radzieckich w Międzykucie.

W naszym regionie

(Informacja własna)

W ubiegły piątek, sobotę i niedzielę, w trzech naszych województwach odbywały się liczne uroczystości i imprezy związane z 37 rocznicą zwycięstwa nad faszyzmem i zakończenia II wojny światowej. Społeczeństwo złożyło hołd pamięci żołnierzy radzieckich i polskich poległych w walkach o wyzwolenie naszego regionu spod okupacji hitlerowskiej. Na cmentarzach wojkowych i partyzanckich mogiłach, w miejscach pamięci narodowej zapalone zostały znicze oraz złożone wieńce i kwiaty.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

cerskiej białostockiego Muzeum Wojska odbyło się — z okazji Dnia Zwycięstwa — uroczyste posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego i koła miejskiego Związku Inwalidów Wojennych. Przemówienia o kolizyjności wygłosił Władysław Semenik i członek Prezydium Zarządu Głównego ZIW — Franciszek Taraszkiewicz.

W piątek, 7 bm. w Sali Ry-

DOKUMENT Sekretariatu KC PZPR „Zadania dla komitetów i organizacji partyjnych wynikające z uchwał VIII Plenum KC PZPR”

WARSZAWA (PAP) — Opublikowany został dokument Sekretariatu Komitetu Centralnego PZPR określający zadania dla komitetów i organizacji partyjnych wynikające z uchwał VIII Plenum KC PZPR. Stwierdza się w nim m.in. iż Komitet Centralny na VIII posiedzeniu plenarnym dokonał oceny aktualnego stanu gospodarki oraz działań zmierzających do przełamania zjawisk kryzysowych i przywrócenia stabilizacji gospodarczej. Potwierdzona została również niezłomna wola partii kontynuowania procesu głębokich reform społeczno-ekonomicznych. W realizacji uchwał IX Zjazdu partii Komitet Centralny stoi niezmiennie na gruncie patriotycznej idei porozumienia narodowego jako płaszczyzny partnerskich, konstruktywnych stosunków ze wszystkimi siłami społecznymi uznającymi nadrzędność interesów socjalistycznego państwa. Urzeczywistnianie tej

Prymas Polski J. Gemp o problemach kraju

KRAKÓW (PAP) — Zgodnie z przeszło 700-letnią tradycją, 9 bm. w Krakowie odbyły się uroczystości kościelne ku czci św. Stanisława. Rozpoczęła je procesja z Wawelu do klasztoru op. Paulinów na Skale. Prowadził ją biskup ordynariusz Częstochowy Stefan Barański, zaś wśród biskupów biorących udział w uroczystościach obecny był prymas Polski arcybiskup Józef Gemp oraz kardynał Franciszek Macharski. Zgodnie z wieloletnią tradycją w procesji niesiono znajdujące się na co dzień w katedrze wawelskiej relikwie św. Stanisława, przywiezione z Gniezna relikwie św. Wojciecha, oraz relikwie św. Wincentego Kadłubka, znajdujące się w Jędrzejowie.

Licznie zgromadzeni wokół klasztoru na Skale wierni wysłuchali zarejestrowanego na taśmie magnetofonowej i przesłanego do Polski głosu Jana Pawła II. Papież przypominał o doniosłości święta, nawiązał do rocznicy 600-lecia klasztoru na Jasnej Górze, oraz udzielił błogosławieństwa wszystkim uczestnikom uroczystości, „całemu mojemu ukołchanemu miastu i całej Polsce”. Jan Paweł II wezwał do modlitwy za dobro Ojczyzny, modlitwy nacechowanej „całą naszą nadzieją, wiarą i miłością, całą naszą dobrą wolą”.

W trakcie mszy świętej, którą celebrował bp Stefan Barański, prymas Polski Józef Gemp wygłosił homilię, w której stwierdził m.in., iż naród polski, dysponujący tak wielkim doświadczeniem politycznym i umiłowaniem wolności musi

kierować się w swych poczynaniach mądrością. Mądrość zaś oznacza rozważność, umiejętność dialogu i formułowania własnych, słuszych żądań. Kamień — powiedział prymas — jest najgorszym argumentem w dyskusji. Wielu ludzi zwątpiło w ducha porozumienia, ale Episkopat Polski i Rada Prymasowska uważają, że porozumienie i dialog są możliwe. Sytuacja społeczna, polityczna i gospodarcza Polski jest trudna, bardzo trudna, ale nasz naród musi mieć przyszłość, musi wierzyć w realność perspektyw. Musimy również zdawać sobie sprawę ze złożoności sytuacji naszego kraju, z narastającą groźbą wybuchu wojny atomowej i totalnej zagłady ludzkości. My, Polska i Polacy, jesteśmy częścią świata, częścią ludzkiej społeczności i w naszych działaniach musimy uwzględnić fakt, że losy tej społeczności zależą również od nas.

Dzień przedtem, 8 bm. w Warszawie w Kościele Matki Boskiej Łaskawej prymas Polski J. Gemp wygłosił okolicznościowe kazanie, w którym nawiązał do rocznicy zwycięstwa i ostatnich ekscesów ulicznych młodzieży stwierdził m.in.: Zdajemy sobie sprawę, że ten pokój jest zagrożony, że tam, gdzie ludzkie serca stwardniały, gdzie krępa w nienawiści, tam jest łatwo do konfliktu, tam jest łatwo o sprzeczkę, o bójkę. Jakże bardzo Matkę Najświętszą prosimy, błagamy, abyśmy na naszej ulicy nie wychodziła mł-

dzież z kamieniami, aby na nikogo, na żadnego człowieka nie rzucono ani kamieniem, ani żadnym innym przedmiotem.

Czasami — powiedział arcybiskup Gemp — ktoś potrafi ludzki gniew ukierunkować według swoich interesów. Dziś pragnąłbym powiedzieć, że nie tylko rezerwowaliśmy gniewem nie wolno, ale nie wolno także manipulować uczuciami patriotycznymi, które w swojej najszlachetniejszej formie żyją w sercach młodzieży. Nie wolno nadużywać miłości Ojczyzny i tego co jest szlachetnym patriotyzmem. Trzeba młodzież obronić przed tą manipulacją, młodzież musi być mądra i widzieć w swoim patriotyzmie dalszą przyszłość, naszą Ojczyznę i swoją rolę w tej Ojczyźnie. Prymas Polski wypowiedział się zdecydowanie przeciwko wciąganiu w to młodzieży. Niech młodzież — ostrzegł — nie miesza się do tych sporów starszych, bo w przeciwnym wypadku będzie tylko narzędziem, będzie pięcią wykorzystywaną do manipulacji, którą mogą podjąć ludzie bardzo nieodpowiedzialni.

Tego samego dnia wieczorem prymas Polski przemawiał jeszcze raz tym razem w Częstochowie na Jasnej Górze, podczas uroczystości w związku z 47 pielgrzymką akademicką. Zapewniał on ponownie do młodzieży, aby „była mądra”. Podkreślił, że „nie trzeba mądrości do tego, żeby rzucać kamieniami w drugiego człowieka. Człowiek niech patrzy w przyszłość. Mądry człowiek nie reaguje emocjonalnie na podniecenia, które tak łatwo wydobyci zwłaszcza, gdy są pobudzone ku patriotyzmowi”.

Jest straszna zbrodnia — powiedział prymas J. Gemp — wykorzystanie szlachetnego patriotyzmu młodzieży do celów, które nie są patriotyczne. Trzeba, żeby młodzież przed tą manipulacją się wybroniła. Potrzebna tu jest mądrość młodzieży, a mądrość to faktycznie, spojrzenie w dalszą przyszłość. Może niekoniecznie, ale rozum musi rozniecać sytuację i wiedzieć w danej chwili, czy i w jakim stopniu może pomóc, a sumienie ci powie o szacunku dla każdego człowieka.

Fiasko „polskiej demonstracji” w Bonn. Ekstremiści z „Solidarności” występują razem z rewizjonistami

BONN (PAP) — Korespondent PAP, Juliusz Kosiński pisze:

Całkowitym fiaskiem zakończyła się głośno propagowana impreza pod hasłem „Solidarności z narodem polskim”, której organizatorem był chadecki ugrupowania społeczno-polityczne i młodzieżowe w Bonn.

Zamiast pięciu, a nawet — jak wcześniej zapowiadano — dziesięciu tysięcy osób, na centralnym placu w Bonn pojawiło się niespełna 300 osób, z których przeszło połowę stanowili emigranci z Polski.

Równie żałosne, jak sama demonstracja, było to, co mieli do powiedzenia jej organizatorzy. Nie bacząc na datę, w której doszło do owego spotkania — rocznicę zwycięstwa nad hitlerowskim Niemcami — przeliczając się w oczernianiu Polski i jej władz, odrzucając kategorię wszelkich możliwości kompromisu i porozumienia, nawet uznano za stosowne znatknąć władze Republiki Federalnej — jej rząd, Bundestag, Bundesrat i główne partie polityczne za to, co nazywano „karygodną bezczynnością w kwestii polskiej”, domagając się m.in. — wbrew najbardziej oczywistym interesom własnego społeczeństwa

Ważnym faktem wyboru daty demonstracji w Bonn był czynniczy prowokacja. Prowokacja wobec owych milionów zamęczonych i zakałowanych i wobec żyjących — tych, którym zabrano najlepsze lata, i tych, którzy jeszcze dziś, w 37 lat po wojnie, nie mogą znaleźć ran, jakie im zadała.

Była ta demonstracja jeszcze czymś więcej, była ona dodatkowym potwierdzeniem znanej prawdy o tym, co rozumieją niektóre koła w RFN pod pojęciem „pojednania”.

W polskim kotle powinno wrzeć jak najdłużej, powinno się go trzymać pod stałym ciśnieniem. Tylko wówczas, kiedy władze w Warszawie będą niepewne, kiedy w Polsce będą utrzymywać się stan niepokoju i napięcia, można liczyć na to, iż nasze cele staną się bliższe — pisała chmury. Meteorologowie przewidują gwałtowne opady deszczu lub śniegu, co uzależnione jest od temperatury.

Komunikat Ministerstwa Łączności

WARSZAWA (PAP) — W nawiązaniu do decyzji ministra Spraw Wewnętrznych, podjętej w porozumieniu z ministrem Łączności, którą podano do publicznej wiadomości w środkach masowego przekazu w dniu 29 kwietnia br. w sprawie międzywojewódzkiej automatycznej łączności telefonicznej — Ministerstwo Łączności informuje, że od dnia 10 maja 1982 r. przywracana będzie sukcesywnie — w miarę uruchamiania telefonów — central międzymiastowych — automatyczna łączność w relacjach międzywojewódzkich na obszarze całego kraju.

Posiedzenie Wojewódzkiego Zespołu Poselskiego

Cląg dalszy ze strony 1

stwach ukierunkowane na maksymalne wykorzystanie surowców krajowych.

Znaczący spadek produkcji wystąpił także w budownictwie. Na skutek braków finansowych i materiałowych wstrzymano roboty na licznych obiektach. Pociągającym faktem jest jednak zadawalający przebieg realizacji tegorocznych zadań w budownictwie mieszkaniowym, aczkolwiek wielkość tych zadań jest daleka od potrzeb mieszkaniowych.

Gdy chodzi o rolnictwo to najważniejszą rzeczą jest uzyskanie w tym roku dalszego wzrostu produkcji roślinnej i zwierzęcej. Wprawdzie z powodu warunków atmosferycznych nastąpiły pewne straty w oziminach, to niemniej dość dobry jest stan żyta i pszenicy. W dostatecznych ilościach przygotowane zostały zboża jare pod zasiew i nasiona roślin pastewnych.

Niekorzystnie przedstawia się natomiast sprawa z sadze-niakami na odnowienie, z nasionami warzyw, ze środkami ochrony upraw rolniczych i ogrodowych, ze sprawnością maszyn rolniczych.

Sytuacja w przemyśle i rolnictwie odbija się ujemnie w handlu. Choć władze wojewódzkie podejmują starania w różnych resortach o lepsze zaopatrzenie sklepów, to jednak społeczeństwo odczuwa dotkliwie brak wielu towarów, głównie w odzieży i obuwiu.

Przyjmując ocenę UW, postawie — Maria Łaputa, Zygmunt Łapiński, Zbigniew Dąbrowski i Jan Kamiński wyrazili niepokój z powodu różnych negatywnych zjawisk. W szczególności krytyczne uwagi dotyczyły nurtującego młodych ludzi problemu mieszkaniowego i zatrudnienia zwłaszcza absolwentów szkół wyższych, słabego zaopatrzenia rolnictwa w środki produkcji, nie zagospodarowanych gruntów, niedostatków surowcowych w przemyśle.

Na uwagi te i pytania odpowiedzieli wojewoda białostocki — Kazimierz Dunaj i przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Planowania — Aleksander Czud.

Falklandy — Malwiny

Cląg dalszy ze strony 1

niczyła się do werbalnego potępienia nowego posunięcia Londynu, ale wzmogła przygotowania do obrony cywilnej na południu kraju i wzmocnienie sił zbrojnych w strefie przybrzeżnej w związku z możliwością nieprzejrzalnego ataku na terenach lądowych. Wielu ekspertów wskazuje, że rozciągnięcie brytyjskiej strefy militarnej niemal do portów argentyńskich zwiększa prawdopodobieństwo desantu na Malwiny w przypadku falklandzkiej mediacji za pośrednictwem ONZ.

BUENOS AIRES (PAP) — Dowództwo sił zbrojnych Argentyny podało w niedzielę w południe, że siły argentyńskie odparły trwającą przez 50 minut atak brytyjskich okrętów wojennych i helikopterów na Puerto Argentino (Port Stanley) oraz na Port Darwin na Wyspach Falklandzkich (Malwinach). Brytyjczycy przypuścili atak we wcześniejszych godzinach rannych.

LONDYN (PAP) — Brytyjskie ministerstwo obrony oficjalnie zementowało w niedzielę doniesienia napływające, jak to określono, z zagranicznych źródeł, jakoby siły brytyjskie rozpoczęły atak na Falklandy-Malwiny.

Oświadczenie Londynu potwierdza równocześnie, że siły brytyjskie utrzymują nadal całkowitą blokadę obszaru morskiego i powietrznego wokół Falklandów-Malwin.

Nowy Jork (PAP) — Sekretarz generalny ONZ, Javier Perez de Cuellar, przeprowadził w sobotę dwie rundy oddzielnych rozmów z wicepremierem spraw zagranicznych Argentyny, Enrique Rossem i ambasadorem Wielkiej Brytanii przy ONZ, Anthony Parsonem. Po spotkaniach tych Perez de Cuellar oświadczył reporterom, że u-

czyniony został pewien postęp na drodze do pokojowego rozwiązania sporu o Falklandy-Malwiny.

Dodał, że wiele jeszcze spornych kwestii wymaga omówienia i że rozmowy będą kontynuowane. Mam nadzieję, powiedział, że osiągniemy pokojowe rozwiązanie.

MEKSYK (PAP) — W nocy z soboty na niedzielę w San Jose opublikowany został komunikat prezydentów i szefów rządów siedmiu krajów latynoamerykańskich, wyrażający do niezłomnego przetrwania star zbrojnych na południowym Pacyfiku oraz do rozpoczęcia negocjacji między Wielką Brytanią a Argentyną.

Prezydent i szefowie rządów Kolumbii, Brazylii, Panamy, Nikaragui, Hondurasu, Wenezueli i Kostaryki przybyli do San Jose na uroczystości związane z objęciem urzędu przez nowego prezydenta Kostaryki L. Monga. Przywódcy 7 państw latynoamerykańskich wyrażają poglądy, że konflikt falklandzki powinien być rozwiązany drogą pokojową, z pomocą Organizacji Narodów Zjednoczonych.

LONDYN (PAP) — Z ostatniego sondażu opinii publicznej wynika, że 70 procent Brytyjczyków opowiada się za inwazją ich wojska na Falklandy-Malwiny, jeśli zawiądują środki pokojowe i utrzymywanie na dłuższą metę blokadę morskiej oraz powietrznej okazy się zbyt ryzykowne.

55 procent badanych uważa, że odzyskanie wysp jest warte poświęcenia życia nawet znacznej liczby żołnierzy. 78 procent zdecydowanie popiera dotychczasowe stanowisko rządu Margaret Thatcher w sporze z Argentyną.

46 procent obywateli oddałoby swą głosy na konserwatyistów, jeśli wybory odbyłyby się już dzisiaj.

Naoczny świadek o działalności monachijskiej rozgłośni

Rewelacyjny cykl programów TV o radiu „Wolna Europa”

WARSZAWA (PAP) — W poniedziałek 10 bm. Telewizja Polska nada pierwszy odcinek zapowiadającego się rewelacyjnego cyklu dokumentalnego zatytułowanego „Nazywają ich pawiannami”, a poświęconego działalności oświatowej agencjalnej radiostacji monachijskiej „Wolna Europa”.

Jak dowiaduje się PAP — swymi wspomnieniami i uwagami dotyczącymi metod „pracy” antypolskiej rozgłośni podzieli się naoczny świadek, człowiek, który tam właśnie w Monachium, w RWE pracował.

Program ten nadawany będzie w czterech częściach, przez kolejne cztery dni, połączając od 10 bm. (o godz. 20.00).

Obchody Dnia Zwycięstwa

Cląg dalszy ze strony 1

Znad Wisły przetożył się loskot 24 salw armatnich oddanych zgodnie z rozkazem ministra Obrony Narodowej dla uczczenia rocznicy zwycięstwa.

Po zmianie warty przed Grobem Nieznanego Żołnierza rozpoczęła się podniosła uroczystość składania wieńców na płycie tego Panteonu narodowej sławy.

Pierwszy wieńiec opłciony biało-czerwonymi szarfami — to wyraz hołdu bohaterom walk z hitlerowskim najeźdźcą, współwzorem historycznego zwycięstwa. Wieńcem od narodu, którego białe goździki utworzyły kształt orła białego złożyli: I sekretarz KC PZPR, przewodniczący Wojewódzkiej Rady Ocenienia Narodowego, prezes Rady Ministrów gen. armii Wojciech Jaruzelski,

przewodniczący Rady Państwa Henryk Jablonski, Marszałek Sejmu Stanisław Gwewa, prezes NK ZSL Roman Malinowski, przewodniczący CK SD Edward Kowalczyk, prezes honorowy Zarządu Głównego ZBoWiD, b. naczelny dowódca Wojska Polskiego marszałek Polski Michał Żymierski, prezes Rady Naczelnej ZBoWiD gen. dyw. Mieczysław Moczar.

Wieńce złożyli szefowie i członkowie przedstawicielstw dyplomatycznych, wśród nich Związku Radzieckiego, Francji, USA, Wielkiej Brytanii — państwa, które w latach II wojny światowej tworzyły wielką koalicję.

Defilada pododdziałów reprezentujących wszystkie rodzaje wojsk i sił zbrojnych zakończyła uroczystość na Placu Zwycięstwa. (PAP)

czący WK SD — Ryszard Rutkowski, przewodniczący WRN — Zygmunt Grygo, wojewoda — Jerzy Zientara. Przybyłych powitał prezes ZW ZBoWiD — plk Stefan Sokolowski. O kołkościwoy referat wygłosił sekretarz ZW Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych plk Tadeusz Blaszk.

Tegoroczne obchody rocznicy zakończenia II wojny światowej — stwierdził mówca — mają szczególne wymowe z względu na zaistniałe w ostatnim okresie w naszym kraju wydarzenia społeczno-polityczne, ze względu na fakt uświadomienia sobie wszystkich niebezpieczeństw, które groziły krajowi przed wprowadzeniem stanu wojennego. Dla komantantów zwycięstwa nie do przyjęcia były stawiane przez siły antywojskowe i polityczne tezy podważające udział żołnierza polskiego w zwycięstwie nad faszystym, postanowień Układu Jaltańskiego, oraz eskalacja antyradzieckich nastrojów. Plk T. Blaszk charakteryzował udział Armii Radzieckiej i żołnierzy polskich na wszystkich frontach w rozgromieniu hitlerowskich Niemiec oraz martyrologię narodu polskiego, skazanego przez okupanta na biologiczną zagładę.

Zebrał przyjeździe następne apel do społeczeństwa województwa, w którym czytamy m.in.:

„Wydajna praca, sprawiedliwość, spokój, porozumienie wszystkich Polaków socjalistycznej Polski — to najwłaściwsza forma oddania cici i hołdu tym, którym zawdzięczamy zwycięstwo (...). W rozrachunku sił świata głos mają siły socjaldemokracji. W 1945 r. żołnierz polski, wraz z sojusznikami, wywalczył w Berlinie zwycięstwo. Dziś trzeba nam zwycięstwa pracy, rozsądku, pojednania i porozumienia”.

Podczas spotkania przewodniczący WRN — Zygmunt Grygo i wojewoda — Jerzy Zientara udekorowali odznaczeniami państwowymi grupę komantantów. Krzyże Kawalerskie Orderu Odrodzenia Polski otrzymali: Tadeusz Borkowski, Marian Chabub, Józef Cieniewicz, Józef Czarnecki, Franciszek Dąbrowski, Józef Książek, Antoni Kurkowski, Józef Łach, Bolesław Laskowski, Henryk Modzelewski, Tadeusz Nowak, Henryk Obrycki, Aleksander Świercki, Henryk i Jan Sekściński, Józef Zdrojewski, Medale „Zwycięstwa i Wolności 1945” — Bronisław Chaberek, Czesław Gadomski, Stanisław Kowalczyk, Henryk Kopce, Władysław Lisak, Antoni Lepicki, Stefan Migalski, Tadeusz Skarżyński, Stanisław Sankowski, a medal „Za udział w wojnie obronnej 1939” — Władysław Chojnowski, Władysław Mackiewicz, Bronisław Nowak, Aleksander Szygłowski i Jan Wasik.

Po spotkaniu jego uczestnicy przeszli ulicami Nowogrodu do Pomnika Bratertwa i Wdzięczności, miejsca upamiętnionego walkami obronnymi w 1939 r. i wywołaliśmy w 1944 r., gdzie złożyli wieńce i wianki z kwiatów.

Wianki kwiatów złożono także w innych miejscach pamięci narodowej m.in. na

przewodniczący Gminnego Komitetu FJN — Ryszard Lewicki, a następnie przemówienie o kołkościwoy wygłosił I sekretarz Komitetu Gminnego PZPR — Witalis Luba, który stwierdził m.in.:

„Schylimy czoła przed bohaterami tamtych dni znaczących wojenną pozołą. Uczcijmy pamięć około 2 tys. żołnierzy radzieckich, których prochy spoczęły na tym cmentarzu. Oddajmy hołd żołnierzom frontów II wojny światowej, członkom ruchu oporu, partyzantom, bohaterom — kobietom i dzieciom”.

I sekretarz Ambasady ZSRR — Władysław Fiedorenko w swym krótkim wystąpieniu złożył hołd pamięci tym wszystkim żołnierzom radzieckim, którzy na wieki pozostali w polskiej ziemi, którzy ramie w ramie z wojskiem polskim walczyli o pokój na świecie. Wyrazili serdeczne podziękowanie mieszkańcom Międzyzdrojów za troskę i pamięć o poległych żołnierzach radzieckich, otaczając szacunkiem i troską miejsca ich wiecznego spoczynku.

Przygodzie wrębił delegację Międzyzdrojów i gmin sąsiednich, organizacji społecznych i młodzieżowych, Armii Radzieckiej, Wojska Polskiego, żałogi rurociągu „Przyjaźń”, złożyli liczne wieńce i wianki kwiatów. Wzruszającym momentem było złożenie u stóp pomnika przez najmłodszych uczestników uroczystości rozkwitającym białym kwieciem wiosennych gałązek drzew. (h)

Łomżyńskie

Głównym akcentem obchodów 73 rocznicy zwycięstwa nad faszystym było w woj. łomżyńskim tradycyjne już uroczyste spotkanie komantantów w Nowogrodzie, na które przybyli członkowie ZBoWiD, Związku Inwalidów Wojennych i Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych, przedstawiciele organizacji społecznych i młodzieżowych, oficerowie LWP. W spotkaniu uczestniczyli: I sekretarz KW PZPR — Włodzimierz Michał, prezes WK ZSL — Czesław Gartych, przewodniczą-

CMENTARZ-AUZOŁEUM ŻOŁNIERZY ARMII RADZIECKIEJ

Na Cmentarzu-Mauzoleum Żołnierzy Armii Radzieckiej wartę honorową zaciągnęli żołnierze Wojska Polskiego. Po odegraniu hymnów narodowych Polski i Związku Radzieckiego przez orkiestrę wojskową, wieńce przed obeliskiem Mauzoleum złożyli delegacje OK FJN, Sejmu, Rady Państwa, Rady Ministrów, MON, Zarządu Głównego ZBoWiD, organizacji politycznych i społecznych, stolecznych zakładów pracy i szkół.

Wieńce złożyli również delegacje ambasady Związku Radzieckiego oraz przedstawiciele dyplomatycznych i innych krajów socjalistycznych. Uroczystości asystowała kompania reprezentacyjna Wojska Polskiego.

W naszym regionie

Cląg dalszy ze strony 1

czący WK SD — Ryszard Rutkowski, przewodniczący WRN — Zygmunt Grygo, wojewoda — Jerzy Zientara. Przybyłych powitał prezes ZW ZBoWiD — plk Stefan Sokolowski. O kołkościwoy referat wygłosił sekretarz ZW Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych plk Tadeusz Blaszk.

Tegoroczne obchody rocznicy zakończenia II wojny światowej — stwierdził mówca — mają szczególne wymowe z względu na zaistniałe w ostatnim okresie w naszym kraju wydarzenia społeczno-polityczne, ze względu na fakt uświadomienia sobie wszystkich niebezpieczeństw, które groziły krajowi przed wprowadzeniem stanu wojennego. Dla komantantów zwycięstwa nie do przyjęcia były stawiane przez siły antywojskowe i polityczne tezy podważające udział żołnierza polskiego w zwycięstwie nad faszystym, postanowień Układu Jaltańskiego, oraz eskalacja antyradzieckich nastrojów. Plk T. Blaszk charakteryzował udział Armii Radzieckiej i żołnierzy polskich na wszystkich frontach w rozgromieniu hitlerowskich Niemiec oraz martyrologię narodu polskiego, skazanego przez okupanta na biologiczną zagładę.

Zebrał przyjeździe następne apel do społeczeństwa województwa, w którym czytamy m.in.:

„Wydajna praca, sprawiedliwość, spokój, porozumienie wszystkich Polaków socjalistycznej Polski — to najwłaściwsza forma oddania cici i hołdu tym, którym zawdzięczamy zwycięstwo (...). W rozrachunku sił świata głos mają siły socjaldemokracji. W 1945 r. żołnierz polski, wraz z sojusznikami, wywalczył w Berlinie zwycięstwo. Dziś trzeba nam zwycięstwa pracy, rozsądku, pojednania i porozumienia”.

Podczas spotkania przewodniczący WRN — Zygmunt Grygo i wojewoda — Jerzy Zientara udekorowali odznaczeniami państwowymi grupę komantantów. Krzyże Kawalerskie Orderu Odrodzenia Polski otrzymali: Tadeusz Borkowski, Marian Chabub, Józef Cieniewicz, Józef Czarnecki, Franciszek Dąbrowski, Józef Książek, Antoni Kurkowski, Józef Łach, Bolesław Laskowski, Henryk Modzelewski, Tadeusz Nowak, Henryk Obrycki, Aleksander Świercki, Henryk i Jan Sekściński, Józef Zdrojewski, Medale „Zwycięstwa i Wolności 1945” — Bronisław Chaberek, Czesław Gadomski, Stanisław Kowalczyk, Henryk Kopce, Władysław Lisak, Antoni Lepicki, Stefan Migalski, Tadeusz Skarżyński, Stanisław Sankowski, a medal „Za udział w wojnie obronnej 1939” — Władysław Chojnowski, Władysław Mackiewicz, Bronisław Nowak, Aleksander Szygłowski i Jan Wasik.

Po spotkaniu jego uczestnicy przeszli ulicami Nowogrodu do Pomnika Bratertwa i Wdzięczności, miejsca upamiętnionego walkami obronnymi w 1939 r. i wywołaliśmy w 1944 r., gdzie złożyli wieńce i wianki z kwiatów.

Wianki kwiatów złożono także w innych miejscach pamięci narodowej m.in. na

przewodniczący Gminnego Komitetu FJN — Ryszard Lewicki, a następnie przemówienie o kołkościwoy wygłosił I sekretarz Komitetu Gminnego PZPR — Witalis Luba, który stwierdził m.in.:

„Schylimy czoła przed bohaterami tamtych dni znaczących wojenną pozołą. Uczcijmy pamięć około 2 tys. żołnierzy radzieckich, których prochy spoczęły na tym cmentarzu. Oddajmy hołd żołnierzom frontów II wojny światowej, członkom ruchu oporu, partyzantom, bohaterom — kobietom i dzieciom”.

I sekretarz Ambasady ZSRR — Władysław Fiedorenko w swym krótkim wystąpieniu złożył hołd pamięci tym wszystkim żołnierzom radzieckim, którzy na wieki pozostali w polskiej ziemi, którzy ramie w ramie z wojskiem polskim walczyli o pokój na świecie. Wyrazili serdeczne podziękowanie mieszkańcom Międzyzdrojów za troskę i pamięć o poległych żołnierzach radzieckich, otaczając szacunkiem i troską miejsca ich wiecznego spoczynku.

Przygodzie wrębił delegację Międzyzdrojów i gmin sąsiednich, organizacji społecznych i młodzieżowych, Armii Radzieckiej, Wojska Polskiego, żałogi rurociągu „Przyjaźń”, złożyli liczne wieńce i wianki kwiatów. Wzruszającym momentem było złożenie u stóp pomnika przez najmłodszych uczestników uroczystości rozkwitającym białym kwieciem wiosennych gałązek drzew. (h)

Cląg dalszy ze strony 1

niepodejście Polski. Zaapelowaliśmy do rodziców i wychowawców, aby wyjaśniali cierpliwie swoim podopiecznym trudne problemy współczesnego świata, a zwłaszcza sytuację naszego kraju.

Z oburzeniem mieszkańcy osiedla przyjęli wiadomość o nieodpowiedzialnych, skandalicznych wyrykach młodzieży w niektórych miastach kraju — stwierdziła przewodnicząca OKON osiedla 30-lecia PRL w Przemyśle, Stanisława Gabrynowicz. — Młodzi ludzie, zrzeszeni w naszym Komitecie i Komitecie osiedlowym, także popili swych rówieśników, którzy ośmieli się zakłócić uroczyste, patriotyczne obchody święta 3 Maja.

Plenum ZW ZSMP w Gorzowie Wlkp., nawiązując do ostatnich incydentów zwróciło się do młodzieży regionu stwierdzając m.in., że niszcze-

nie mienia narodowego pogłębia jedynie nasze trudności i jest godne najwyższego potępienia. „Zastanawiam się w chwilach kiedy ktoś chce was wykorzystać i wyprowadzić na ulicę. Czy nie ma innych sposobów na manifestowanie swego patriotyzmu? Teraz szczególnie naszą aktywności i siły skierować winniśmy na realizację idei porozumienia narodowego, solidną naukę i pracę. Ekscesy są nam niepotrzebne, niepotrzebni też ci, którzy je organizują, wykorzystując nas młodych jako tło”.

Obraując 7 maja br. Senat i Kolegium Rektorskie uczelni białostockich — Akademii Medycznej, Politechniki i Filii Uniwersytetu Warszawskiego zajęły stanowisko w sprawie zaistniałych ostatnio wydarzeń a szczególnie udziału młodzieży w rozruchach i zamieszkach ulicznych. Wychowawcy młodego pokolenia uznali, że wywoływanie roz-

CMENTARZ-AUZOŁEUM ŻOŁNIERZY ARMII RADZIECKIEJ

Na Cmentarzu-Mauzoleum Żołnierzy Armii Radzieckiej wartę honorową zaciągnęli żołnierze Wojska Polskiego. Po odegraniu hymnów narodowych Polski i Związku Radzieckiego przez orkiestrę wojskową, wieńce przed obeliskiem Mauzoleum złożyli delegacje OK FJN, Sejmu, Rady Państwa, Rady Ministrów, MON, Zarządu Głównego ZBoWiD, organizacji politycznych i społecznych, stolecznych zakładów pracy i szkół.

Wieńce złożyli również delegacje ambasady Związku Radzieckiego oraz przedstawiciele dyplomatycznych i innych krajów socjalistycznych. Uroczystości asystowała kompania reprezentacyjna Wojska Polskiego.

W naszym regionie

Cląg dalszy ze strony 1

czący WK SD — Ryszard Rutkowski, przewodniczący WRN — Zygmunt Grygo, wojewoda — Jerzy Zientara. Przybyłych powitał prezes ZW ZBoWiD — plk Stefan Sokolowski. O kołkościwoy referat wygłosił sekretarz ZW Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych plk Tadeusz Blaszk.

Tegoroczne obchody rocznicy zakończenia II wojny światowej — stwierdził mówca — mają szczególne wymowe z względu na zaistniałe w ostatnim okresie w naszym kraju wydarzenia społeczno-polityczne, ze względu na fakt uświadomienia sobie wszystkich niebezpieczeństw, które groziły krajowi przed wprowadzeniem stanu wojennego. Dla komantantów zwycięstwa nie do przyjęcia były stawiane przez siły antywojskowe i polityczne tezy podważające udział żołnierza polskiego w zwycięstwie nad faszystym, postanowień Układu Jaltańskiego, oraz eskalacja antyradzieckich nastrojów. Plk T. Blaszk charakteryzował udział Armii Radzieckiej i żołnierzy polskich na wszystkich frontach w rozgromieniu hitlerowskich Niemiec oraz martyrologię narodu polskiego, skazanego przez okupanta na biologiczną zagładę.

Zebrał przyjeździe następne apel do społeczeństwa województwa, w którym czytamy m.in.:

„Wydajna praca, sprawiedliwość, spokój, porozumienie wszystkich Polaków socjalistycznej Polski — to najwłaściwsza forma oddania cici i hołdu tym, którym zawdzięczamy zwycięstwo (...). W rozrachunku sił świata głos mają siły socjaldemokracji. W 1945 r. żołnierz polski, wraz z sojusznikami, wywalczył w Berlinie zwycięstwo. Dziś trzeba nam zwycięstwa pracy, rozsądku, pojednania i porozumienia”.

Podczas spotkania przewodniczący WRN — Zygmunt Grygo i wojewoda — Jerzy Zientara udekorowali odznaczeniami państwowymi grupę komantantów. Krzyże Kawalerskie Orderu Odrodzenia Polski otrzymali: Tadeusz Borkowski, Marian Chabub, Józef Cieniewicz, Józef Czarnecki, Franciszek Dąbrowski, Józef Książek, Antoni Kurkowski, Józef Łach, Bolesław Laskowski, Henryk Modzelewski, Tadeusz Nowak, Henryk Obrycki, Aleksander Świercki, Henryk i Jan Sekściński, Józef Zdrojewski, Medale „Zwycięstwa i Wolności 1945” — Bronisław Chaberek, Czesław Gadomski, Stanisław Kowalczyk, Henryk Kopce, Władysław Lisak, Antoni Lepicki, Stefan Migalski, Tadeusz Skarżyński, Stanisław Sankowski, a medal „Za udział w wojnie obronnej 1939” — Władysław Chojnowski, Władysław Mackiewicz, Bronisław Nowak, Aleksander Szygłowski i Jan Wasik.

Po spotkaniu jego uczestnicy przeszli ulicami Nowogrodu do Pomnika Bratertwa i Wdzięczności, miejsca upamiętnionego walkami obronnymi w 1939 r. i wywołaliśmy w 1944 r., gdzie złożyli wieńce i wianki z kwiatów.

„O co walczyliśmy, dokąd zmierzamy”

Wszyscy czekaliśmy na podstawowy dokument PZPR — deklarację ideową-programową. Jej projekt trafił niedawno do naszych rąk. Przeczytałem go z wielką uwagą. Szukałem przede wszystkim odpowiedzi na pytania: w jakim stopniu dokument ten spełnia moje oczekiwania? Na ile stanowi on odbicie teoretycznych, uniwersalnych założeń i praktycznych, specyficznych dla współczesnej Polski warunków? Na ile przystaje on do uregulowań programowych i statutowych obowiązujących w Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej? Wczytując się w projekt deklaracji starałem się ukształtować doświadczenia i stosunek.

Pragnąc, by głos mój zachował osobisty charakter, unikam odwoływania się do oficjalnych głosów wprowadzających projekt pod dyskusję. Mam przekonanie, że w pełni wartościowy dokument, a taki jest nasz projekt, niezbędny, narodzić się może jedynie w toku głębokiej i krytycznej, a jednocześnie życzliwej dyskusji.

Krytyczne podejście do projektu nie wydaje mi się jedynie psychologicznym nastawieniem do wyławiania argumentów na „nie”. Widzenie w tym tendencji do szukania „dziury w całym” byłoby konsekwencją wcale nie rzadkiego stanowiska, według którego każde słowo krytyczne to słowo wroga, to atak na zasady, negacja wszystkiego. Niebezpieczniejsze wydaje mi się bezkrytyczne nastawienie na „tak”. W niektórych wystąpieniach prasowych — szczególnie w początkowym okresie — było sporo wypowiedzi nijakich, okolicznościowych laurek i grzecznościowych ukłonów.

Podstawową korzyścią jest to, że projekt deklaracji ujrzał światło dzienne, że dotarł do rąk członków partii. Jego wartość zostanie pomnożona, gdy wszyscy członkowie partii zapoznają się z nim gruntownie i w ogólnopartyjnej dyskusji stworzą DEKLARACJĘ Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Podany pod dyskusję tekst zawiera wielkie bogactwo treści. Sądzę, że zalety obrony są same, a pochwały wartości merytorycznych i formalnych nie są najważniejsze. Przedstawię więc trochę uwag krytycznych.

W projekcie szukałem celów, jakie partia stawia przed sobą i jaką wizję przyszłości kreśli przed społeczeństwem. Ta część dokumentu potencjalnie powinna być najcenniejszą jego stroną. Projekt przedstawia nam cele w krótkim czasie, przemierzanie go z innymi sprawami jest chyba błędem. Przypomnijmy: 1. „Naszym celem jest dobro Polski: wspólne, zasobne, kulturalne, mądre, urzędowe i trwałe zabezpieczenie domu wszystkim Polakom i Polakom, Polska socjalistyczna, demokratyczna, samorządna, wielka swym dorobkiem gospodarczym i kulturalnym, wyższym, godnym człowieka formami życia społecznego, trwałą i silną pozycją w Europie, wynikającą z wkładu w dzieło tworzenia w niej pokoju, bezpieczeństwa i współpracy narodów i państw o różnych systemach — oto cel do jakiego zmierzamy”.

2. Strategicznym celem jest ... socjalizm

w miejsce i na wsi, społeczeństwo socjalistyczne”.

3. „Jest naszym celem, aby społeczeństwo socjalistyczne Polski było pracowite i zdyscyplinowane, mądre i wykształcone, wrażliwe na piękno i wartości narodowej kultury, aby stosunki międzyludzkie opierały się na zasadach zgodnych z moralnością socjalistyczną”.

4. „Najbliższym celem naszej walki jest wyprowadzenie kraju z głębokiego kryzysu społecznego i gospodarczego”.

Cele tak sformułowane zgodne są — jak sądzę — z odczuciami najszerszych rzesz naszego społeczeństwa. Są to niewątpliwie hasła, pod którymi wszyscy, bez względu na poglądy czy przynależność organizacyjną, podpiszą się (oczywiście poza tymi, którzy jawnie, bądź z ukrycia chcą naszą Polskę osłabić i niszczyć).

ASPIRACJE I MOŻLIWOŚCI

Autorzy projektu, formułując cele, nie ustrzegli się ogólników, a także nie dostosowali ich do specyficznych polskich dróg budowy socjalizmu. Na przykład: pisanie dzisiaj o socjalizmie, jako celu do osiągnięcia na wsi — w obliczu prawnego ugruntuowania prywatnej własności ziemskiej — jest co najmniej dyskusyjne. Wiąże się z tym nie mniej dyskusyjna sprawa związana z uznaniem konieczności „równoprawnego traktowania gospodarstw państwowych, spółdzielczych i indywidualnych gospodarstw rodzinnych”. Idea ta, niewątpliwie piękna i moralna, a co ważniejsze chwytliwa, nie jest — moim zdaniem — realna. Trochę przypomina to równouprawnienie kobiet — dopóty wszystko się zgadza, dopóki nie trzeba rodzić.

Wątpliwostwo innego rodzaju budzi też o Polsce samorządnej — bez specyfikacji o jaką samorządność chodzi (mam nadzieję, że przykre skojarzenia). Podobnych zastrzeżeń można przytoczyć więcej.

Głęboką troskę wywołują fragmenty projektu dotyczące o sprawach szeroko rozumianej polityki wychowawczej oraz o sprawach młodzieży. Temat ten wraca cyklicznie na łamy prasy i w różnych dyskusjach. Sposób przedstawiania tego najbardziej spóty zagadnienia jest kolejną próbą kłótni młodzieży w myśl chwytliwego hasła: „nie o młodzieży — bez młodzieży”. Oczywiście — co bardzo słusznie zauważono w projekcie — młodzież jest podmiotem życia społecznego. Czemu jednak nie powiemy równocześnie, że test ona, szczególnie w swych najmłodszych latach, także przedmiotem

socjalistycznego oddziaływania, działań wychowawczych rodziny, szkoły środowiska? Błędne koncepcje wychowawcze dają dziś o sobie znać z wielką siłą. Stąd też do szczególnej roli urasta dziś kwestia przygotowania młodego pokolenia do życia w trudnych warunkach, do zmieniających się na lepsze. W przeciwnym wypadku wyrósłoby nam kolejne pokolenie przedwcześnie zgorzkniałych „starców”, wiecznych malkontentów, opozycjonistów.

Sprawę prawdziwego rozumienia dnia dzisiejszego i przyszłości, praw i obowiązków młodzieży trzeba wreszcie przetrząsnąć z głową na nogi. Problemy te, jeżeli chcemy je rozwiązać, traktować musimy z całą otwartością, bez lukrowania i najpiękniej brzmiącego pustostawia.

Powinność młodzieży określono w projekcie w taki sposób: „Obowiązkiem młodzieży (...) jest utrwalanie i pomnażanie społeczno-ekonomicznych, politycznych i kulturalnych zdobyczy ludu pracującego. Jej powinnością jest walka o urzeczywistnienie w Polsce sprawiedliwej społecznej, odmowy moralnej, przywrócenie pełnego blasku i praw obywatelstwa etycznym zasadom socjalizmu, rewolucyjnym

ideałom pokoleń bojowników o socjalistyczne państwo robotników i chłopów. Jestem może już za stary, bo nie bardzo docierają do mnie takie słowa. Równie niekonkretnie napisano o prawach młodego pokolenia: „... dla wszystkich w życiu równy start bez różnic pochodzenia społecznego, stanu majątkowego i środowiska, prawo do oświaty i do kultury, aktywnego współuczestniczenia w życiu społecznym i politycznym, i współodpowiedzialności za jego rozwój i kształt. Prawem młodzieży jest krytyka wszelkiego zła społecznego, bezwzględne atakowanie tego, co przetrzyło, sprzeczne z zasadami naszego ustroju. Prawem młodzieży jest życie i praca w warunkach godnych”.

Niedostatecznie potraktowana została w projekcie sprawa oświaty i wychowania: „System edukacji narodowej musi być podporządkowany upowszechnianiu ideałów społeczno-politycznych i etycznych socjalizmu. Jego doniosłym zadaniem jest wychowanie obywatelskie, przygotowujące do życia i działania w nowoczesnym, wysoko zorganizowanym społeczeństwie socjalistycznym. Celem tym podporządkowana zostanie polityka partii w sferze oświaty, nauki i kultury. Pracę nauczycieli, uczonych i twórców, którzy chcą i potrafią kształtować umysły Polaków zgodnie z wartościami socjalizmu, patriotyzmu, szlachunku dla innych narodów, będziemy wspierać”. Są to od lat znane hasła. Ich ogólnikowe brzmienie wróży może co najwyżej konkretne rozwiązania w przyszłości.

Z problematyką wychowawczą ściślej wiąże się jeszcze jedna sprawa. W natioku zagadnień politycznych, a zwłaszcza gospodarczych, na dalszy plan odsunięty został człowiek — projekt wydaje mi się jakiś bezosobowy. Ludzie są w nim bardziej kategorią filozoficzną, obiektem socjologicznym, grupą społeczną, niż konkretnymi osobami. Oczywiście można powiedzieć, że cała deklaracja ma na względzie dobro społeczeństwa, zabezpieczenie lepszego jutra obywateli naszego państwa, a więc i każdego człowieka — nie jest to jednak to samo. W projekcie człowiek widziany jest przez pryzmat, nawet przez całe układy spraw, które zaczynają żyć samodzielnym trybem, spychając faktycznie na dalszy plan tego, komu mają służyć. Sądję, że człowiek — wartość w socjalizmie najwyższa — w dokumencie tej rangi co deklaracja ideowo-programowa, winien zająć miejsce sobie należne: najwyższe i centralne.

Odnoszę wrażenie, że autorzy projektu popełnili nie nowy „grzech” wszytkoizmu. Przyjęta formuła zbyt ogólnikowego zapisu w większości też stwarza przesłanki niekorzystne, niezgodne z duchem dokumentu, interpretacji tak intencji, jak i zadań jakie deklaracja tej rangi zawierać powinna. Pisząc o zbyt wielu zagadnieniach naraz i nie poddając ich selekcji łatwo zgubić istotę sprawy.

W tekście sporo jest też „modnych” słów i określeń zubożających język: „stojąc na gruncie, harmonijny rozwój, główne gwarancje, realne gwarancje, równość szans, porozumienie, wiarygodność, szeroka akceptacja itp.”.

Niektóre z tez — „pozornych pewników” nie wytrzymują krytyki. Symptomatycznym przykładem może być tu kwestia odpowiedzialności za odstępstwa od generalnej linii partii. Czy znowu nie za łatwo udzielamy sobie powszechnego rozgrzeszenia, przypisując zasadniczą część winy — nie pierwszy raz — byłemu przywódcy i jego ekipie? Problem to reszta bardzo szeroki.

Może mi ktoś zarzucić, że mnożę zarzuty semantyczne, że czepiam się poszczególnych słów. Warto więc przypomnieć, że za słowami i ich układem w zdaniu kryją się odpowiednie treści oraz możliwości ich interpretowania. Jest to tym ważniejsze, że dziś stojmy przed ostatnią szansą odwrócenia zakłętą koła odchyłać, błędów i wypaczeń, zakreślonych i kryzysów. Język podstawowego dokumentu partyjnego — naszej deklaracji — musi być prosty, zrozumiały i jednoznaczny, żywy i obrazowy, przemawiający do wyobraźni każdego człowieka.

Dlatego istnieje potrzeba kontynuowania dyskusji, która wzbogaci deklarację, udoskonali ją, przyczyni się do tego, że będzie ona historycznym dokumentem jasno precyzującym treść zawarte w tytule „O co walczyliśmy, dokąd zmierzamy”.

ADRIAN KONOPKA
Białystok

Przed 40 laty

Narodziny ludowej partyzantki

10 maja 1942 roku z okupacyjnej Warszawy wyruszyła w lasy piotrkowskie grupa młodych ludzi. Na jej czele stał 27-letni Franciszek Zubrzycki — przed wojną działacz studenckiej organizacji rewolucyjnej „Życie”, podczas okupacji hitlerowskiej członek Związku Walki Wyzwoleńczej, a potem Polskiej Partii Robotniczej. Oddział „Małego Franka” przybrał imię Stefana Czarnieckiego — dowódcy, który w czasach potopu szwedzkiego wstąpił się organizowaniem partyzanckich form walki.

Tak oto czterdzieści lat temu utworzona z inspiracji PPR podziemna formacja zbrojna — Gwardia Ludowa — zapoczątkowała chlubną historię ludowej partyzantki, nawiązującą do narodowych tradycji walki o niepodległość i zespalać ją z hasłami postępu społecznego.

Pierwszy oddział Gwardii Ludowej w sierpniu tegoż roku 1942 został rozbity pod Tomaszowem i stracił swego dowódcę. Zdołał wykonać cztery akcje dywersyjne na liniach kolejowych i stoczni kilka tysięcy z hitlerowską żandarmerią. Jego narodziny stanowiły ogromną wagę pionierski krok: zapoczątkowały planową i skoordynowaną, długofalową walkę partyzancką przeciw okupantom, która dzięki poczynaniom sił lewicy społecznej nabrała nie znanego przedtem rozmachu.

Wydany 15 maja 1942 r. rozkaz dowódcy głównego Gwardii Ludowej do oddziałów wyruszących w pole wyraził zawartą w programie PPR myśl o pierwszoplanowym znaczeniu walki z okupantem. Głosił:

„Mścicie na wrogu każdą jego podłość, popełniając na polskiej ziemi. Bezpośrednią naszą rezerwą i zapleczem jest cały naród polski, jest każdy uczciwy Polak, spotkany na drodze naszej walki.”

Idźcie zgodnie do walki z każdym, kto jej szczerze pragnie. Nie jesteście ostatni. Za wami pójdą nowe setki i tysiące. Polskie bory, pola, drogi, wieś załudnią się oddziałami partyzantów — bojowników o wolność.”

W dziejach walki zbrojnej z okupantem zapoczątkowany 40 lat temu czyn bojowy partyzantów Gwardii, a następnie Armii Ludowej stanowił niezatartą bohaterską kartę. Od połowy maja 1942 r., do wyzwolenia ziem polskich w styczniu 1945 r. oddziały partyzanckie i grupy bojowe GL i AL przeprowadziły ogółem 2.900 akcji bojowych, w tym stoczyły 750 bitew i potyczek z nieprzyjacielem oraz wykonały ponad 200 akcji służących obronie ludności przed hitlerowskim terrorem. „Bitwa o szynę” była jednym z głównych założeń walki partyzantów ludowych. Wykonali oni blisko tysiąc ataków na hitlerowskie linie komunikacyjne, w tym ponad 840 na szlaki kolejowe. Spowodowało to tysiące godzin przerwy w ruchu i przyczyniło się do dezorganizacji niemieckich dostaw ludzi i sprzętu na front wschodni. Na dziesięć

akcji przypadało sześć wykończonych lub w inny sposób zniszczonych pociągów. Uderzenia na placówki okupanta hitlerowskiego, niszczenie pracujących dla jego potrzeb obiektów przemysłowych, konfiskata zagarniętego przez okupanta zboża i żywności, a następnie rozdawanie jej ludziom — oto niektóre inne formy walki, dzięki którym ludowa partyzantka potęgowała zagrożenie zaplecza wojsk hitlerowskich i wiązała ich poważnie siły, przybliżając tymi poczynaniami chwilę wyzwolenia kraju.

GL i AL spełniał doniosłą rolę polityczną. Wzmocnił wolać oporu narodu przeciwko ludobójczej polityce hitlerizmu, zagroził do walki, dyskredytował i rozbił reakcyjne koncepcje ograniczania czynu zbrojnego.

Gdy w noc sylwestrową z przełomu lat 1943 i 1944 siły ludowe i demokratyczne pod przewodem PPR powołały do życia podziemną reprezentację — Krajową Radę Narodową, powstała zarazem siła zbrojna kontynuująca dzieło GL — Armia Ludowa. Jej dowódcą został Michał Roja — Żmierski — dziś członek Komitetu Centralnego PZPR weteran walki o wyzwolenie narodowe i społeczne.

Szerokie pomosty łączą czyn zbrojny ludowej partyzantki lat wojny ze zwycięskimi działaniami Ludowego Wojska Polskiego w ostatnim etapie zmagania z Niemcami hitlerowskimi, uwiecznionymi zatknięciem biało-czerwonej flagi w Berlinie, jak i z trudnym etapem pierwszych lat kształtowania się władzy ludowej w naszym kraju. Bojownicy GL i AL stali się żarliwymi budowniczymi ustroju socjalistycznego i obrońcami nowego państwa, wielu z nich zapisało się chlubnie w rozwoju sił zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, współtworzyli ich autorytet, budowali ich wiarę z klasą robotniczą i narodem.

Warto pamiętać o tej ciągłości idei i tradycji dziś, gdy Ludowe Wojsko Polskie bierze tak doniosły i ważny udział w poczynaniach partii, państwa i społeczeństwa. WP pomaga w przezwyciężaniu trudności, które spieprzyły się na naszej drodze. Jest w tym dziedzictwo hartu i patriotycznej ofiarności ludowej partyzantki.

(KAR)

IAN RUSZCZYC

Partia w gminie

Najważniejsze — rozumieć ludzi

W ostatnim okresie dokonano w woj. białostockim szeregu zmian na stanowiskach sekretarzy miejskich i gminnych komitetów partii. Odeszli towarzysze, którzy z różnych względów nie byli w stanie sprostać zwiększonym obowiązkom, wynikającym z aktualnej sytuacji społeczno-gospodarczej kraju. Na ich miejsce wybrano nowych — bardzo często młodych wiekiem, lecz już doświadczonych działaczy.

Na temat działalności partyjnej rozmawiamy z I sekretarzem Komitetu Miejsko-Gminnego PZPR w Brańsku — Wacławem KALICKIM, najmłodszym sekretarzem w województwie.

— Jak czuje się 26-letni człowiek, któremu przyszło kierować dużą organizacją partyjną?

— I sekretarzem KMG zostałem wybrany 22 grudnia br. Obejmując tę funkcję czuję jak ogromną odpowiedzialność biorę na swoje barki. Atmosfera w tym okresie była szczególna. Mimo, że od konferencji sprawozdawczo-wyborczej byłem sekretarzem KMG, to jednak kiedy zaproponowano mi funkcję I sekretarza Komitetu Miejsko-Gminnego PZPR zastanawiałem się czy poddam obowiązkowi, czy będę w stanie dobrze pokierować przeszło 500-osobową organizacją partyjną?

— A jak to wygląda dzisiaj?

— Praca jest trudna. Proszę pamiętać, że w środowisku typowym wiejskim. Nie ma zebrania organizacji partyjnej i narady aktywu, aby dyskusje nie schodziły na tematy dotyczące niedostatecznej ilości środków produkcji. Trzeba rozumieć ludzi. Musimy cierpliwie tłumaczyć, jakie są tego przyczyny i czego można oczekiwać. Ludzie, szczególnie rolnicy, potrzebują zrozumieć. Muszą mieć jednak nadzieję, że jutro będzie lepiej. Mało mam czasu na to, by być wśród ludzi bezpośrednio w zagrodzie, czy w zakładzie pracy. Myślę, że ta sytuacja się zmieni, gdyż od kwietnia br. został zatrudniony drugi pracownik etatowy. Działalność prowadzi w nas 39 organizacji partyjnych, w tym 18 wiejskich. Część członków złożyła legitymację na sierpień 80 roku. Odeszli z partii przede wszystkim ci, którzy trafili do niej często z „niepowołanego” werbunku.

— Należycie również do organizacji młodzieżowej?

Z myślą o rolnikach

Coraz częściej słyszy się o zakładach produkcyjnych, również tych mniejszych, że rozpoczynają produkcję maszyn i narzędzi poszukiwanych przez rolników. Możliwość produkcji niewielkich zakładów są często skromne, ale w naszym przypadku liczą się każde ilości. Podobną sytuację mamy w Zakładzie Usługowo-Produkcyjnym w Szepietowie, który organizacyjnie należy do Wytworzo-Usługowej Spółdzielni Pracy w Wysokim Mazowieckim.

Najbardziej niepokoi mnie fakt, że doświadczenie, najgorsze jest to, że kierownictwo organizacji nie szuka platform współpracy, często się „grzą” poczynając od szczebla gminnego do centralnego. Tymczasem w wielu najmniejszych ogniskach praca po prostu zamiera. Zastanawiam się często dlaczego młodzi bardzo szybko zostają się z organizacją. Wystarczy aby młody człowiek zmienił stan cywilny, a już traci z nią kontakt.

Myślę, że w wychowaniu młodego pokolenia popełniliśmy wiele błędów. Jednym z głównych — moim zdaniem — jest to, że organizacje bardzo często narzucały młodzieży gotowe formy, koncentrując się na działalności kulturalnej i rozrywkowej, zapomniawszy, że młodzież należy uczyć i wychowywać poprzez pożyteczną pracę społeczną.

— Co słyszałem w instancjach i organizacjach partyjnych po VII i VIII Plenum?

— Zadania, jakie przyjęliśmy na plenarnych posiedzeniach Komitetu Miejsko-Gminnego dotyczące pracy politycznej na wsi, były i są aktualne. Po VII Plenum odbyliśmy naradę aktywu. Utworzony został zespół, który wspólnie z sekretarzami POP rozpoczął od rozeznania sytuacji, przyjęcia planu pracy organizacji partyjnej i przydzielenia konkretnych zadań jej członkom. Muszę stwierdzić, że niektórzy aktywiści nie wypełnili do końca swoich obowiązków.

Ważne miejsce w pracy miejsko-gminnej organizacji partyjnej zajmuje dyskusja nad projektem deklaracji „O co walczyliśmy, dokąd zmierzamy”, jak również dyskusja nad kształtem przyszłego ruchu zawodowego. Organizacje partyjne uznają, że z rozmowami należy wyjść do całych załóg, oceniając jednocześnie warunki socjalno-bytowe i działalność komisji socjalnych. Partia winna inspirować pracę tych komisji, kontrolować pracę służb pracowniczych, prowadzić pracę polityczną. Ostatnio na posiedzeniu egzekutywy uznano za konieczne dokładne zapoznanie członków organizacji partyjnych i bezpartyjnych obywateli z lenińską koncepcją ruchu związkowego.

Kozmawiał:
ZENON LENARD

biny ciągnikowe, usługi to-karskie i rymarskie, a również stolarstwo budowlane jak futryny, okna, itp. Oprócz tego produkuje się kultywatory, a od niedawna rozpoczęto produkcję bron ciągnikowych — wprawdzie na razie w niewielkich ilościach, bo tylko 50 kompletów miesięcznie, niemniej jednak zakład posiada spore rezerwy i możliwości rozwoju, a jeśli zajdzie taka konieczność nawet wprowadzenie pracy na dwie zmiany.

Na koniec można jeszcze dodać, że są tu bardzo dobre warunki socjalne. Jest świetlica z telewizorem kolorowym, stoły pingpongowe, własna stołówka, kiosk spożywczy, szatnia, umywalnia itp. Stąd też zarówno kierownictwo zakładu jak i załoga patrzy w przyszłość z bez obaw — mając pewność, że ich produkcja zawsze będzie potrzebna ludziom.

(Z-A)

Ramę do kultywatora montują (od lewej): Piotr Pawłowski i Franciszek Pruszyński.

Kazimierz Dołkowski i Zygmunt Chojński — podczas montażu bron ciągnikowych.

Czestaw Krawczyk wierci otwory w płaskowniku, który posłuży do montażu bron.

Ciekawy turniej

Młodzi turyści — na start!

W roku bieżącym przeprowadzono kolejny i zarazem jubileuszowy, X Ogólnopolski Młodzieżowy Turniej Turystyczny — Krajoznawczy. Jest to stała, tradycyjna już impreza turystyczna, będąca zarazem formą rywalizacji o miano najlepszej, młodzieżowej grupy turystyczno-krajoznawczej w szkole, osiedlu mieszkaniowym, domu kultury oraz wśród drużyn harcerskich.

Celami turnieju są: popularyzowanie piękna ziemi ojczystej, jej przeszłości i tera-

niejszości; upowszechnianie krajoznawstwa i turystyki jako formy aktywnego wypoczynku po nauce; propagowanie kultury wycieczkowania; szeroka prezentacja osiągnięć szkolnych klubów krajoznawczo-turystycznych, drużyn ZHP i harcerskich klubów turystycznych. W turnieju może uczestniczyć młodzież szkół podstawowych i ponadpodstawowych. Przewidziano trzy etapy konkursowe: szkolny, który winien być zakończony do 15 maja br., wojewódzki i centralny.

Turniej obejmuje: test krajoznawczy z wiedzy turystyczno-krajoznawczej o najbliższej okolicy, regionie i kraju; test kartograficzny obejmujący zestaw zadań z zakresu terenoznawstwa; marsze na orientację; kolarski tor przeszkód, udzielanie pierwszej pomocy w nagłych wypadkach.

Szczegółowe informacje o X Ogólnopolskim Młodzieżowym Turnieju Turystyczno-Krajoznawczym 1981/82 oraz sposobie jego organizacji zawiera regulamin i poradnik organizatora turnieju, które znaj-

ochronnego w ciągu pięciu lat, wymierzono Lucjanowi Szóstko. Odpowiadając z nim wspólnie Wiesław Leszczyński został skazany na dziewięć lat pozbawienia wolności.

Wyroki w trybie doraźnym

Obaj w nocy z 15 na 16 marca br. włamali się do sklepu WPHW nr 19 zabierając różnego rodzaju przedmioty wartości 206.575 zł a następnie pragnąc zatrzymać ślady włamania — podpalili magazyn tegoż

sklepu powodując straty oszacowane na 383.462 zł. Należy tu dodać, że Lucjan Szóstko działał w warunkach recydywy co sąd potraktował jako

Wyroki w trybie doraźnym

Wyroki w trybie doraźnym

Wyroki w trybie doraźnym

dają się w szkołach, szkolnych klubach krajoznawczo-turystycznych PTTK i oddziałach PTTK

Organizatorzy — Zarząd Główny PTTK oraz Ministerstwo Oświaty i Wychowania spodziewają się, że w realizacji zadań turnieju nie zabraknie szkolnych klubów PTTK, drużyn ZHP i harcerskich klubów turystycznych.

Zarząd Wojewódzki PTTK w Białymstoku czyni już intensywnie przygotowania do eliminacji wojewódzkich. Zostaną one przeprowadzone w dniach 4-6 czerwca na turystycznym biwaku lokalizowanym w „Półku” koło Supraśla. Jako miejsce finału ogólnopolskiego wybrano zaskakująco Kraków.

(h)

riusza MO, uderzając go dwukrotnie skórzanym pasem i kopiąc

Na ławie oskarżonych zasiadł Leon Tomaszuk, który 21 lutego br. w Hajnówce, wspólnie z drugą nieustaloną osobą, działając w warunkach recydywy, dokonał kradzieży z włamaniem a następnie zagarnął drób wartości 1.800 zł na szkodę Konstantego M. Sad skazał L. Tomaszuka na pięć lat pozbawienia wolności, 10 tys. zł grzywny, pozbawienie praw publicznych na 3 lata, a także orzekł nadzór ochronny na 3 lata

(h)

Turystyczna sonda

Z czym do gości?

Jaki będzie tegoroczny sezon turystyczny w naszym regionie? Ile należy spodziewać się turystów i wczasowiczów? Jak są przygotowane obiekty wczasowe i placówki gastronomiczne? Jak są przeciętne koszty pobytu? Czy zadbane o owoce i warzywa jako niezbędne uzupełnienie turystycznej kuchni? Co chcielibyście zaproponować chętnym, którzy zechcą odwiedzić nasz region? — oto pytania, które — w ramach naszej reporterskiej sondy — przedstawiliśmy Wydziałom Kultury Fizycznej i Turystyki Urzędów Wojewódzkich w Białymstoku, Łomży i Suwałkach. Oto odpowiedzi.

LICZYĆ SIĘ Z DALSZYM SPADKIEM RUCHU TURYSTYCZNEGO

♦ **P. ŁYSTOK**, zastępca dyrektora Wydziału — Stanisław Buczyński:

— Liczymy się z dalszym spadkiem ruchu turystycznego. Jeśli w r. 1979 różnymi formami turystyki i wypoczynku w naszym województwie zostało objętych ponad 1,3 mln osób, to już w r. 1980 niewiele ponad 1,1 mln osób, a w ub. r. już tylko 965 tys. osób. W roku bieżącym spodziewamy się zmniejszenia do 669—685 tys. osób. Główną naszą troską jest zapewnienie dzieciom i młodzieży jak najlepszych warunków wypoczynku.

Przygotowaniami do sezonu objęte zostały m.in. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Turystyczne, Wojewódzki Ośrodek Sportu i Rekreacji, białostocki hotel „Leśny”, Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Zarząd Wojewódzki PTTK, SBT „Turysta” i OST „Groma-

da”. 1 czerwca br. wznowiła działalność ośrodek wypoczynkowy w Wólce nad Bugiem. Niebawem oddany zostanie do użytku zjazd turystyczny „Wiking” niedaleko Białegostoku, przy szosie do Augustowa. Przeprowadzona już została weryfikacja kwater prywatnych w miejscowościach letniskowych — Sidra, Supraśl i Suraz. Kapielska ma być gotowa przed 15 czerwca.

W poszczególnych obiektach uzupełniany jest sprzęt, dokonywane niezbędne bieżące remonty i naprawy. Wiele uwagi poświęcono wyeliminowaniu występujących w latach poprzednich zaniedbań sanitarnoporażkowych. PTTK i „Turysta” dysponują dość szerokim zestawem wycieczek turystycznych wycieczekowych zarówno po Białostocczyźnie jak i regionie. PTTK pragnie popularyzować różne formy małej turystyki — pieszej, kolarskiej i kajakowej, a także spa-

cery za miasto. Ogółem mamy w województwie 22 oznakowane szlaki turystyczne z czego cztery w Puszczy Białowiejskiej, trzynaście w Puszczy Knyszyńskiej i trzy w rejonie nadbużańskim.

Nasze najciekawsze imprezy w br. to: planowana na 4—5 czerwca, inauguracja sezonu połączona z turniejem turystyczno-krajoznawczym, ogólna-

polski narwiański spływ kajakowy pracowników służby zdrowia (24—30 czerwca), a w sierpniu — V podlaski spływ kajakowy „Narew 82” i III międzynarodowy, polsko-węgierski spływ kajakowy im. gen. Bema, również rzeką Narew. PTTK, jako nowym pragnieniem zaplanować wycieczki autokarowe na ludowe jarmarki w naszym regionie.

SA MOŻLIWOŚCI WYPOCZYNKU

♦ **ŁOMŻA**, dyrektor Wydziału — Sławomir Grygo:

— Dysponujemy 1696 miejscami noclegowymi w Kolnie, Łomży, Morgownikach, Rajgrodzie i Zambrowie. Są to hotele, domy wycieczkowe, pensjonaty, kwatery prywatne, domki turystyczne, schroniska młodzieżowe i pola biwakowe. Ponadto posiadamy 1973 miejsc w zakładach wypoczynkowych w Czartorzu, Okonówku, Czarnowsku, Tamie i Rybczyźnie. Z uwagi na wzrost cen spodziewamy się zmniejszenia ruchu turystycznego i niewykorzystania w pełni bazy noclegowej.

Warunki pobytu kształtują się następująco: 6—6,5 tys. zł w placówkach zakładowych i 6,2—8,6 tys. zł w placówkach turystycznych. Pierwszych wca-

sowiczów powitamy 1 czerwca.

Istotnym problemem jest zapewnienie zaopatrzenia. Chodzi tu o mięso, wędliny, warzywa, owoce, artykuły bieżące. Powinno w br. być lepiej i nie spodziewamy się większych kłopotów. Tym niemniej turysty i wczasowicze, korzystający ze stałych form wczasowych, będą musieli ze swych kartek zaopatrzenia przekazać 1 kg mięsa i kostkę masła.

Łomżyńskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Turystycznej „Biebrza” OST „Gromada” PBP „Orbis”, PTTK dysponują łącznie dwunastoma biurami Obsługi Ruchu Turystycznego i osiemnastoma autokarami. Oferują różnego rodzaju wycieczki, zapewniają możliwości pobytu i wypoczynku na Ziemi Łomżyńskiej

ZAPRASZAMY DO WSI LETNISKOWYCH

♦ **SUWAŁKI**, dyrektor Wydziału — Zbigniew Grajewski:

Nasze województwo znajduje się w czołowej recepcyjnej regionów kraju. Przygotowujemy do przyjęcia w br. ok. 1,5 mln turystów i wczasowiczów. Jest to ok. 60 proc. ilości z lat ubiegłych.

Oceniając realnie sytuację przewidujemy, że warunki wypoczynku będą gorsze w porównaniu do lat ubiegłych. Sprawili to ograniczenia jeśli chodzi o artykuły żywnościowe, środki czystości, paliwo, niewystarczająca ilość autokarów, brak na rynku wielu innych artykułów, które są niezbędne dla zapewnienia odpowiedniego standardu. Jak wynika z przeprowadzonego rozeznania, potrzeby miesz-

kańców i turystów, jeśli chodzi o owoce i warzywa, powinny być zaspokojone w stopniu dostatecznym.

Spodziewamy się, że obiekty Suwałsko-Mazurskiego Przedsiębiorstwa Turystycznego „Wigry” i PTTK będą wykorzystane w granicach 70 proc. Najniższe wykorzystanie będzie zapewne w istniejących 150 ośrodkach zakładowych.

Ze zrozumiałych względów szczególną pieczę otoczmy placówkami wczasowymi dzieci i młodzieży, obozy i kolonie. Zapewnimy tu wszystkie świadczenia w pełnym wymiarze. Zagwarantowana zostanie pula artykułów żywnościowych. Poziom i warunki wypoczynku naszych najmłodszych turystów nie będą gorsze niż w latach ubiegłych.

Czy pobyt u nas będzie tani czy drogi dla turysty indywidualnego? 14-dniowy pobyt w placówkach Przedsiębiorstwa „Wigry”, PTTK, „Turysta” oraz w kwaterach prywatnych będących w gestii „Gromady” bądź „Orbisu” kształtuje się od 5 tys. zł (III kategoria), „Orbis” oferuje 12-dniowe wczasy w kwaterach prywatnych I kategorii, w cenie ok. 7,5 tys. od osoby.

Zachęcamy do skorzystania z wczasów w atrakcyjnie położonych wsiach letniskowych m.in. w Gibach, Świętynie, Rzędzie, Krukankach, Przedsiębiorstwo „Wigry” i „Gromada” zapewniają tam noclegi u rolników, wyżywienie w stołówkach prywatnych bądź restauracjach G.S. Koszt pobytu 5,5—6 tys. zł. Łącznie w całym województwie dysponujemy ok. 36 tys. miejsc noclegowych.

Pierwsze przyjazdy turystyczne nastąpią już w pierwszej połowie maja. Związane to jest z zaplanowanymi rajdami pieszymi i rowerowymi oraz spły-

Zanotował

BOHDAN HRYNIEWIECKI
Fot. Z. LENKIEWICZ

9-16 maja — Tydzień PCK

Pomagajmy sobie wzajemnie

Polski Czerwony Krzyż był i jest zawsze obecny w naszym życiu. Niezmiennie obejmuje swą opieką potrzebujących, niezmiennie jego znak, tak dobrze znany, budzi zaufanie i nadzieję na pomoc. W wieloletniej swej działalności nie zawodził nigdy, spiesząc w najtrudniejszych sytuacjach najsłabiej i najbardziej potrzebującym, najbardziej bezradnym.

Zgodnie z tą zasadą, w obecnym ciężkim i złożonym położeniu kraju, stojąc przed PCK szczególnie duże zadania. Wiodącym zadaniem jest organizacja zwiększonej pomocy dla ludzi starych, samotnych, bo jest to grupa osób najbardziej potrzebujących. Narazem jest bowiem na największe trudności, żyje się jej najtrudniej.

Od 9 do 16 maja obchodzony będzie na terenie całego kraju Tydzień PCK, podczas którego trwać będzie kwesta uliczna, z której dochód przeznaczony zostanie głównie na pomoc społeczną.

W woj. białostockim opieką PCK objętych jest ponad 500 osób, szesnaście punktów opieki PCK, zatrudniających 230 siostr pogotowia PCK. W br. powstanie pięć dalszych punktów m. in. w Białymstoku, Gródku, Branisku, Bielsku Podlaskim i Białowieży. Opieką PCK zostanie objętych ponad 100 ludzi chorych, siedmiu, pozbawionych życia, woiści i troski najbliższych.

Tam, gdzie dotychczas nie utworzono punktów opieki, PCK zorganizował inną formę opieki, jaką jest pomoc sąsiedzka. Objęto nią 160 osób. Ponadto w Białymstoku, Łapach, Hajnówce, Sokółce, Bielsku Podlaskim i Mońkach działają młodzieżowe pogotowia życia i pomocy. Uczestniczą w nich 120 młodych dziewcząt i chłopców. Głównym celem pogotowia jest spieszenie z pomocą ludziom starszym, schorowanym, samotnym — pomoc w dokonywaniu niezbędnych zakupów, dostarczenie leków i prasy, wykonywanie drobnych prac porządkowych w mieszkaniu oraz — zależnie od możliwości — naprawa urządzeń domowych.

Darem serca jest również prowadzona przez PCK akcja honorowego krwi dawstwa. Dzięki niej w roku ubiegłym zebrano na terenie województwa 4633 litry krwi, a I kwartał br. przekazano na potrzeby lecznictwa — 1489 l. W Białostockim działa 95 klubów honorowych dawców krwi, które zrzeszają ponad 7 tys. osób. Wiele z nich jest stałymi dawcami, gotowymi w każdej chwili oddać krew, której im potrzebują, ratować życie drugiemu człowiekowi. Zarząd Wojewódzki

PCK ma spore sukcesy w pracy uświadamiająco-propagandowej i kształtowaniu wokół honorowych krewiodawców atmosfery społecznego uznania. Za najbardziej skuteczną formę tej działalności zainteresowani uważają osobiste kontakty, czyli spotkania z służbami dawców ze społeczeństwem na zakładach pracy, szkołach, na wsi.

Wśród nich są i tacy, którzy posiadają odznakę „Zasłużony honorowy dawca krwi” I, II, III stopnia, to znaczy oddali już co najmniej 6, 12, a niektórzy nawet 20 i więcej litrów krwi. Cieszą się oni szczególnym uznaniem i szacunkiem społeczeństwa. Ich systematyczne dani nie wiele już osób w kraju i na granicą zawiądzają uratowanie zdrowia i życia.

Tydzień PCK jest okazją do propagowania roli stowarzyszenia, jako jednej z najbardziej masowych organizacji, na którą zawsze mogą liczyć potrzebujący. Warto tu przypomnieć, że białostocka wojewódzka organizacja PCK ma ponad 800 kół w terenie, w zakładach pracy, uczelniach i szkołach. Obejmuje więc swoją działalnością wszystkie środowiska. Koła PCK skupiają ponad 90 tys. członków, wśród których przeważa młodzież. Obok kół szkolnych działają w klasach I—IV kluby „Wiewiórka”, które propagują właściwe nawyki higieny osobistej i ochrony środowiska.

Na bazie kół PCK zorganizowano posterunki i drużyny medyczno-sanitarne, które każdego roku udzielają pomocy tysiącom osób chorych lub ulegających nieszczęśliwym wypadkom. W ramach wychowania zdrowotnego PCK organizuje konkursy czystości i estetyki oraz czytelnictwa.

Tydzień PCK przebiegać będzie pod hasłem „Pomagajmy sobie wzajemnie”. Tym, którzy zechcą wesprzeć akcję finansowo, podajemy konto bankowe: Zarządu Głównego, IV Oddział Miejski, Warszawa, nr 1049-4444-132 lub konto ZW PCK — nr 5021-2831-132. II Oddział Miejski NBP w Białymstoku. Na przekazie należy dopisać: „Na Fundusz Pomocy Dorosłej PCK”.

Zgodnie z tradycją z okazji Tygodnia PCK wiele zakładów, wych, terenowych i szkolnych ogniw stowarzyszenia zamierzają zorganizować okolicznościowe imprezy, spotkania, akademie, wizyty w domach opieki społecznej itp. Będzie to jednocześnie okazją do popularyzacji dotychczasowej działalności i dorobku PCK, nawiązywania do zawsze aktualnych, głębo humanitarnych, chętności, z których bierze swój początek, ideał, do ukształtowania bieżących zadań i celów, jakie organizacja chce i powinna świadczyć społeczeństwu.

J. CIEŁUSZECKI

Wieści z bazarów

W Białymstoku: coraz więcej towarów

Wiosenne słońce coraz bardziej ożywia targowice przy Bema. Oto jak kształtowały się ceny na niektóre towary w ubiegłym czwartku. Jaja — 20 zł para, cebula dymka — 60 do 100 zł za kg, cebula — 22 do 28 zł za kg, czosnek — od 10 do 25 za główkę. Marchew była tylko w jednym miejscu — po 25 zł za kg. Sporo widziałem miodu — 500 do 600 zł za kg. Pszczelarze oferowali też kit pszczeli po 300 do 350 zł za 5 dk.

Za śmietanę żądano od 230 do 300 zł za litr. Sery białe — 50 do 65 zł za sztukę (ok. 1 kg), ser żółty 200 zł za kg. Nie widać było drobiu. Trafiała się jedna wysuszona kura (ok. 2,5 kg), którą oferowano za 500 zł. Sporo było różnych sadzonek, m.in. sadzonki pomidorów wysokich — 12 zł za sztukę, bratki kwiatowe — 8 zł za krzak. Można było kupić nasionna salaty, buraków, ogórków, gorczycy, majeranku, pieć gatunków fasoli, szczybiu, kopru, kminku, kolendru — średnio miarka (40 ml) 5 zł.

Przetwory: komiszony 40 zł za słoik (1 litr), pomidory w zalewie 60 zł za słoik (1 litr), gruszek marynowane — 40 zł za słoik (1/2 l), grzybków marynowanych — 80 zł za 1/2 l słoika.

Sporo było nowalijek: pomidory — 500 zł za kg, szczaw — 200 zł za kg, rabarbar — 100 zł za kg, salata — 240 do 310 za kg, ogórki — 160 zł za kg, rzodkiewki — 20 zł za pęczek, szczybiory — 10 zł za pęczek. Jablek było bardzo mało i żądano za nie 100—120 zł za kg.

Z innych towarów oferowano dużo rowerów w cenach od 4.500 do 6 tys. zł. Z ciekawostek, za nakrętki do stołków twist żądano 10 zł za sztukę. Była też bardzo ładna welna owca, za którą żądano 4 tys. zł za kg. (s-k)

W Łomży: rolnicy na polach, a na targu pośrednicy

W ubiegły piątek na łomżyńskim bazarze większość sprzedających stanowili „nie-rolnicy”. Mało więc było artykułów pochodzących z własnych zagrod, w tym również ziemniaków (900—1000 zł za kwintal), wśród których przeważały sadzonki od 1000—1200 zł. Jeszcze mniej było zboża, choć wiele osób o nie pytało. Za kwintal gryki żądano 4.200 zł, żyta i pszenicy — 4 tys., owsa — 3.700. Para prosiat kosztowała 4 tys. zł. Mały ruch na targowicy był wynikiem słonecznej pogody — rolnicy wyszli w pole.

Zdecydowanie więcej niż w poprzednich tygodniach było sadzonek kwiatów, pomido-

rów, kapusty i cebuli. Bratki kosztowały 15 zł (sztuka), kopa kapusty (60 szt.) — 200 zł, a flanka pomidora — 9 zł. Pęczek rzodkiewki (15 sztuk) — od 15 do 18 zł, a główka salaty — 20. Dużo było również kwiatów ciętych, za tulipany płacono 10—12 zł, za goździki — 45 zł, gałązka glugu — 30 zł, narcyza — 8 zł. Pod ostatkiem było również nasion warzyw i owoców. Więcej też było jablek, stąd niższe ich ceny — od 27 do 85 zł za kg. W porównaniu z poprzednimi targami wzrosła cena jaj. Za parę żądano 18 zł, zaś za kurczaka ok. 1,5 kg — 300 zł.

Jak zwykle nie brakowało starzyzny i obuwia z warsztatów rzemieślniczych. Para butów męskich — ok. 2 tys., zaś damskich — 1.200 zł. Wśród handlarzy starzyzną byli również... spekulanci, którzy za parę tenisówek żądali od 150 do 250 zł. Do sprzedaży wystawiono tylko trzy spary, nie był to jednak wszystek towar, gdyż obok sprzedającej kobiety stała okazała rozmiarów torba. Buty tekstylne na gumowej podeszwie kosztowały „tylko” 150 zł, trzewiki robocze, tzw. kamazie — 700 zł, zaś robocze ubrania drelchowe, niejednokrotnie nawet 1000 zł. Sporo było także rajstop damskich w cenie od 250 do 500 zł. Płaszcz skórzany używany kosztował 31 tys. zł. W sprzedaży był także duży wybór chodników wielkości, tzw. pasiaków po 220 zł za mb. Na niezmiennym poziomie kształtowały się tylko ceny doniczek — od 50 do 600 zł. (kłos)

W Suwałkach: kacze jajko za 11 zł

W ubiegłym roku kilogram nasienie cebuli cukrowej kosztował 700 zł — w tym roku 3 tys. Nie dziwnego, że za kopę bierze się teraz 50 zł — powiedziała jedna ze sprzedających.

Na piątkowym targu w Suwałkach prawie pięciokrotnie drożej kosztował 450 zł, duża kura 400 zł, mniejsza natomiast — 200 zł. Cena fasoli — zależnie od rodzaju — wynosiła: 120—140 zł/kg, ziemniaki, pół szklanki fasoli „jaś” 20 zł, szklanka szparagowej (tyczkowej) 10—15 zł, a za słoiczek po musztardzie fasoli czarnej płacono 15 zł. Kilogram cebuli kosztował 30 zł za kilogram, „dymki” — 100—150 zł za kilogram, pęczek cebuli ze szczybiorkiem — 15 zł. Pęczek grubego szczybiorku kosztował 15 zł, cienkiego zaś 10 zł. Za główkę czosnku płacono 10—20 zł, małą kówkę 5 zł, kilogram bura-

ków ćwikłowych 10—15 zł, pęczek rzodkiewek 20 zł, za sporą pietruszkę 10 zł.

Kupujących bulwersowała cena kurzych jaj. W ubiegłym tygodniu i jeszcze dzisiaj rano były one po 70—80 zł, a teraz już po 90 zł — mówiła jedna z klientek. (Chodzi o miarę zwaną dziesiątkiem).

Taka sama ilość jaj kaczyc kosztowała 110 zł.

Cena pomidorów wynosiła 500 zł za kilogram, salaty 200 zł, ładnych jablek 120 zł, ogórków 200 zł za kg. Podobnie, jak za ogórki płacono za kilogram pieczarek. Pomimo wysokiej ceny śmietana była wprost rozchwytywana. Jej litr kosztował 200 zł. Siołki zawierający 3/4 litra sprzedawano nawet za 270 zł. Za tłusty biały ser płacono 70 zł, pół litra twarogu — 30 zł, 30 dk szczybiu kosztowało 15—20 zł, zaś pół litra szczybiu marynowanego 20 zł. Siołczek po musztardzie pieprzu kosztował 150 zł.

W ogródkach i na działkach trwają wiosenne prace. Na rynku wiele więc było nasion i sadzonek warzyw. Za sadzonkę kalarepy sprzedający życzliwi 2—5 zł, selera 6 zł, porę 2 zł, 4 zł lub 5 zł, płacono również za sadzonkę kalafiora. Nakrętkę od butelki nasion ogórków ceniono 20 zł, kiełszech nasion maku 10—20 zł, siołcznika 25 zł, jedno nasionno dyni — 1 zł, kiełszech nasion pietruszki — 5 zł. Dużo było sadzonek i nasion kwiatów. Np. sadzonka bratka kosztowała 8 zł, piwonii zaś 15 zł. (jn)

Na wolnym rynku obserwujemy zwiększoną podaż artykułów żywnościowych, nasion i sadzonek dla działkowców, więcej też pojawiło się... spekulantów. Nie dziwi się, od blisko pół roku chodzę z nie wykorzystaną kartką na buty i tracę na tym o tyle, że stare obuwie nie nadaje się już zupełnie do użytku. Pójdę więc chętnie na bazar i kupię buty za parę tysięcy, byle nowe... (k)

Targ jest dobrym barometrem sytuacji gospodarczej kraju; jeśli nie wolno oficjalnie ubijać ciętą i handlować cieleciną, domokrację coraz częściej pukają do drzwi w miastach oferując tył po 250 zł/kg, przód za 230 zł. Tylko patrzeć, a w workach przyniosą nam prosiaki, których jest prawdziwy wysyp. I to martwi, bo ceny spadły niebezpiecznie nisko. Obserwujemy też powolny wzrost cen jalek co oznacza, że wiosenny szczyt nieśności kury mają poza sobą, więc znajdują się chętni nawet na jaja kacze.

I jeszcze jeden sygnał: mamy bogactwo surowca dla działkowców. Ludzie — wiadać — kalkulują: zasiają, będą mieli swoje warzywa, i — co ważne — świeże i tańsze niż sklepowe. (k)

Uwaga, rolnicy!

Czas na opryski zboż...

Ujemne skutki zachwaszczenia pól są powszechnie znane. Obecnie pszenica ozima znajduje się w pełni krzewienia. Jest to najodpowiedniejszy okres do wykonywania oprysków chwastobójczych. Skuteczność zabiegu jest najwyższa, gdy chwasty znajdują się we wczesnych stadiach rozwoju. Zaleca się stosowanie Chwastoxu DF (3 l) lub Aminopielików P, M, D (3 l na ha). Chwastox DF można stosować w przedziale temperatur od 5 do 25 st. C, natomiast

...i sadów

W sadach jabloniowych występują mszyce, miodówki, żółtki oraz tzw. gąsienice duże żjadające liście. Najbardziej szkodliwym terminem zwalczania wymienionych szkodników jest okres przedzajęciowy, nieco przedzajęciem lub fazą zielonego paka.

W przypadku stwierdzenia obecności szkodników zaleca się stosować opryski jednym ze środków:

Owadofex pl. 50 — 2,25 l/ha (steżenie 0,15 proc.)
Sadofos pl. 30 — 4,5 l/ha (0,3 proc.)

Anthio — 2,25 l/ha (0,15 proc.)
Zolone — 3 l/ha (0,1 proc.)

Jednocześnie w ślad za nadanym poprzednio komunikatem przypominamy o dalszych opryskach przeciwko parchowi jabłoniowemu. Zaleca się wykonywanie oprysków zapobiegawczych przed spodziewanym deszczem. Kapitanem lub Sylitem lub po zaistnieniu infekcji oprysków interwencyjnych Kapitanem (do 36 godzin) lub Sylitem (do 72 godzin). Bardzo ważne jest opryskiwanie tuż przed kwitnieniem.

Moto ramka

Słoneczne dni ubiegłego tygodnia miały fatalny wpływ na kierujących pojazdami. Pełnia wiosny oszołomiła sporą liczbę zmotoryzowanych, co dokładnie widać w zestawieniu zdarzeń na ulicach i drogach trzech naszych województw. Ubiegły tydzień można określić jako bogaty we wszelkiego rodzaju stłuczki.

Powiększone stwierdzenie prowokuje do zadania pytania: dlaczego? Otóż wydaje się, iż do zwykłego o tej porze roku rozrządzenia doszła — generalnie rzecz ujmując — zwykła nieznajomość przepisów o ruchu drogowym i fatalna technika jazdy. Wielokrotnie pisałem o braku — u wielu kierowców — dobrego opanowania prowadzonego pojazdu. I ci właśnie ludzie będący, we własnym przekonaniu, mistrzami kierownicy powodują liczne zagrożenia i kolizje w ruchu drogowym.

W rozmowach z kierowcami wysłuchiwałem ostatnio licznych narzekań na ludzi prowadzących pojazdów — Nysy, Żuki, itd. — na motocyklistów, kierowców ciągników. Przynam się,

Wiecej rozwagi — wiosnę mamy!

iz uważałem, że to zwykłe małocontentwo, że zrzucenie winy na innych. W każdym bądź razie udawało mi się unikać dotychczas sytuacji kolizyjnych, do ubiegłego tygodnia. W nim to właśnie „zafundowałem” sobie kilka ślicznych wręcz zdarzeń, z których i auto, i ja wyszliśmy cało. Zdarzenia te wystrzeliły moją uwagę i obecnie staram się prowadzić samochód jeszcze ostrożniej, bardziej rozważnie. Stara i znana zasada ograniczonego zaufania w stosunku do innych użytkowników dróg ma coraz częściej zastosowanie. Postępuję tak, aby unikać najmniejszego zagrożenia, nie mówiąc już o sytuacjach rzeczywistych kolizyjnych. No cóż, nie zawsze się to udaje.

O sposobie i technice jazdy innych przekonałem się w ubiegły czwartek w Białymstoku. Jechałem ul. M. Skłodowskiej-Curie — w stronę ul. Próchniaka. W przejściu obok gmachu prokuratury — przy zielonych światłach oczywiście — z lewej strony wyprzedziła mnie Łada. Młody, krewki kierowca zmusił mnie do gwałtownego manewru kierownicą i hamowania. Mimo stojącego znaku zakazu wjeżdżania prosto w ul. Wesołowskiego. Pośpiech rajdowca z czwartej Łady

stworzył sytuację kolizyjną. Bardzo mało brakowało a byłbym rozprutym dokładnie całym prawym bokiem. Co zresztą odbyłoby się nie bez strat własnych, z mojej strony.

W rozmowie z nim — zatrzymał się na parking tuż przy skwerku — wyjaśnił mi, że nie mam racji, że on jechał prawidłowo, słowem, wszystko jest w najlepszym porządku. I on nie wie dlaczego ja się go czepiałem? Jestem wręcz przekonany,

że mniej wprawny kierowca załatwiłby temu rajdowcowi wizytę nie tylko w warsztacie blacharsko-lakierniczym.

Zamknięcie ul. Wesołowskiej stworzyło dość trudną sytuację. Wiedzą o tym kierowcy i przez to skrzyżowanie przejeżdżają gęściej — jeden za drugim. Ale zdarzają się przypadki, takie jak wyżej opisany. Na tym właśnie skrzyżowaniu widziałem kolizję terenowego UAZ-a z takową osobową. Zarówno jednemu, jak i drugiemu spieszyło się, i obydwaj wyprzedzali samochody — każdy z lewej. Skutki tego spotkania były opłakane.

W Białymstoku — nie tylko zresztą — jest wiele miejsc pozornie bezpiecz-

nych, w których — jak na ironię — jest najwięcej kolizji drogowych. Uważam, że nie należy liczyć na swoją fantazję za kierowcę, na wewnętrzne przekonanie o jej bezbłędnej oparowaniu, a więcej uważać na znaki drogowe i innych użytkowników drogi.

Wiosenne rozkojarzenia mogą mieć bardzo przykre skutki. A przynajmniej Czytelnicy, iż trwająca wiosna i nadchodzące lato nie są najlepszym czasem na odstawienie auta do naprawy, a kierowcy do szpitala. Bądźmy bardziej krytyczni wobec siebie i, przejrzyjmy kodeks drogowy, ot tak — przy okazji.

JANUSZ GRYSIN

Za jedyne \$3 250 dolarów można nabyć ten oto najnowszy model sportowego Lamborghini. Maksymalna szybkość tego auta wynosi 175 mil/h (jedna mila — 1609,34 m). Przynać trzeba, że samochód też ładny i drzwi się w nim bezkolizyjnie otwierają. CAF — UPI

